ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

z 22. októbra 2008 *

V spojených veciach T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04,

TV 2/Danmark A/S, so sídlom v Odense (Dánsko), v zastúpení: O. Koktvedgaard a M. Thorninger, advokáti,

žalobca vo veci T-309/04,

ktorého v konaní podporuje:

Union européenne de radio-télévision (UER), so sídlom v Grand-Saconnexe (Švajčiarsko), v zastúpení: A. Carnelutti, advokát,

vedľajší účastník konania vo veci T-309/04,

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: J. Molde, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P. Biering a K. Lundgaard Hansen, advokáti,

žalobca vo veci T-317/04,

* Jazyky konania: angličtina a dánčina.

Viasat Broadcasting UK Ltd, so sídlom vo West Draytone, Middlesex (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: S. Hjelmborg a M. Honoré, advokáti,

žalobca vo veci T-329/04,

ktorého v konaní podporujú:

SBS TV A/S, predtým TV Danmark A/S, so sídlom v Skovlunde (Dánsko),

a

SBS Danish Television Ltd, predtým Kanal 5 Denmark Ltd, so sídlom v Hounslowe, Middlesex (Spojené kráľovstvo),

v zastúpení: D. Vandermeersch, K.-U. Karl a H. Peytz, advokáti,

vedľajší účastníci konania vo veci T-329/04,

SBS TV A/S,

SBS Danish Television Ltd,

žalobcovia vo veci T-336/04,

ktorých v konaní podporuje:

Viasat Broadcasting UK Ltd,

vedľajší účastník konania vo veci T-336/04,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: vo veciach T-309/04, T-317/04, T-329/04 H. Støvlbæk a M. Niejahr, vo veci T-329/04 aj N. Kahn, a vo veci T-336/04 N. Kahn a M. Niejahr, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej vo veciach T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04,

ktorú v konaní podporujú:

SBS TV A/S,

SBS Danish Television Ltd,

a

Viasat Broadcasting UK Ltd,

vedľajší účastníci konania vo veci T-309/04,

ako aj

Dánske kráľovstvo,

TV 2/Danmark A/S

a

UER,

vedľajší účastníci konaní vo veciach T-329/04 a T-336/04,

ktorých predmetom vo veciach T-309/04 a T-317/04 sú návrhy na zrušenie rozhodnutia Komisie 2006/217/ES z 19. mája 2004 o opatreniach Dánska v prospech TV 2/Danmark (Ú. v. EÚ L 85, 2006, s. 1, korigendum Ú. v. EÚ L 368, 2006, s. 112) a subsidiárne článku 2 tohto rozhodnutia alebo odsekov 3 a 4 tohto článku, a vo veciach T-329/04 a T-336/04 návrhy na zrušenie toho istého rozhodnutia v časti, v ktorej konštatuje existenciu štátnej pomoci čiastočne zlučiteľnej so spoločným trhom,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras (spravodajca), sudkyne M. E. Martins Ribeiro a K. Jürimäe,

tajomník: C. Kristensen, referentka,

vzhľadom na písomnú časť konania a v nadväznosti na pojednávania zo 7. a z 8. novembra 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 16 ES stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté články 73 [ES], 86 [ES] a 87 [ES], a berúc do úvahy miesto, ktoré patrí službám všeobecného hospodárskeho záujmu v spoločných hodnotách únie, ako aj ich význam pri podpore sociálnej a územnej súdržnosti, Spoločenstvo a členské

štáty dbajú v rámci svojich právomocí a rámci pôsobnosti tejto zmluvy o to, aby takéto služby fungovali na základe zásad a podmienok, ktoré umožňujú splnenie ich poslania."

2 Článok 86 ods. 2 ES stanovuje:

„Podniky poverené poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu alebo podniky, ktoré majú povahu fiškálneho monopolu, podliehajú pravidlám tejto zmluvy, najmä pravidlám hospodárskej súťaže, za predpokladu, že uplatňovanie týchto pravidiel neznemožňuje právne alebo v skutočnosti plniť určité úlohy, ktoré im boli zverené. Rozvoj obchodu nesmie byť ovplyvnený v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Spoločenstva."

3 Článok 87 ods. 1 ES stanovuje:

„Ak nie je touto zmluvou ustanovené inak, pomoc poskytovaná členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi."

4 Článok 311 ES stanovuje:

„Protokoly pripojené k tejto zmluve vzájomnou dohodou členských štátov tvoria jej neoddeliteľnú súčasť.“

5 Protokol o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch (Ú. v. ES C 340, 1997, s. 109, ďalej len „Amsterdamský protokol“) pripojený k Zmluve ES Amsterdamskou zmluvou stanovuje:

„Domnievajúc sa, že systém verejnoprávneho vysielania v členských štátoch je priamo spojený s demokratickými, sociálnymi a kultúrnymi potrebami každej spoločnosti, a s potrebou zachovania plurality médií, [sa členské štáty] dohodli… na nasledovných ustanoveniach, ktoré budú pripojené k Zmluve [ES]:

Ustanovenia Zmluvy [ES] nemajú vplyv na právomoc členských štátov pri poskytovaní financovania verejnoprávneho vysielania, pokiaľ je takéto financovanie poskytované vysielacím organizáciám na splnenie verejnoprávneho poslania tak, ako je mu zverené, vymedzené a organizované v každom členskom štáte, a pokiaľ takéto financovanie neovplyvňuje obchodné podmienky a hospodársku súťaž v Spoločenstve v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom, pričom sa berie do úvahy uskutočnenie náhrad za verejnoprávnu službu.“

6 Dňa 15. novembra 2001 Komisia uverejnila oznámenie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci pre verejnoprávne vysielanie (Ú. v. ES C 320, s. 5; Mim. vyd. 08/002, s. 117, ďalej

len „oznámenie o vysielaní vo verejnom záujme“), v ktorom vymedzila zásady, ktoré bude rešpektovať pri uplatňovaní článku 87 ES a článku 86 ods. 2 ES na financovanie verejnoprávnych vysielateľov jednotlivými štátmi.

Skutkové okolnosti vedúce k sporom

7 V Dánsku existujú dvaja verejnoprávni vysielatelia, jednak Danmarks Radio (ďalej len „DR“) a jednak TV 2/Danmark (ďalej len „TV2“), ktorý bol s účtovnými a daňovými účinkami od 1. januára 2003 nahradený TV 2/Danmark A/S (ďalej len „TV2 A/S“). DR je financované takmer výlučne z koncesionárskych poplatkov. TV2 je financovaná čiastočne z koncesionárskych poplatkov, ale aj z príjmov z reklamy.

8 TV2 bola založená v roku 1986 na základe lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (zákon, ktorým sa mení zákon o vysielacej službe) č. 335 zo 4. júna 1986 (ďalej len „zákon z roku 1986 o založení TV2“) ako nezávislá inštitúcia. TV2 začala vysielať 1. októbra 1988. Vysiela pozemný kanál TV2 a v roku 2000 začal vysielať aj satelitný kanál TV2 Zulu. Koncom roka 2002 sa TV2 Zulu, ktorá bola dovtedy verejnoprávnym televíznym kanálom, zmenila na platený komerčný televízny kanál.

9 Okrem verejnoprávnych vysielateľov pôsobia na dánskom trhu televízneho vysielania ďalší dvaja komerční vysielatelia: jednak skupina tvorená zo spoločností SBS TV A/S

a SBS Danish Television Ltd (ďalej len „SBS A/S“ a „SBS Ltd“, spoločne „SBS“), jednak spoločnosť Viasat Broadcasting UK Ltd (ďalej len „Viasat“).

10 SBS A/S a SBS Ltd patria SBS Broadcasting SA, luxemburskej spoločnosti, ktorá spravuje televízne a rádiové stanice vo viacerých členských štátoch.

11 SBS A/S, pôvodne TV Danmark A/S, od apríla 1997 pozemne vysiela komerčný televízny kanál TV Danmark 2. Programy stanice TV Danmark 2, nachádzajúcej sa v Kodani, okrem toho prostredníctvom satelitu preberajú niektorí dánski prevádzkovatelia káblového vysielania pre domácnosti DTH [DirectToHome (satelitné vysielanie priamo do domu)] v ostávajúcej časti krajiny.

12 SBS Ltd, predtým Kanal 5 Denmark Ltd, vytvorený v roku 1999 pod názvom TV Danmark 1 Ltd, ktorý sa takto nazýval až do roku 2004, satelitne vysiela od 1. januára 2000 zo Spojeného kráľovstva na základe licencie Spojeného kráľovstva komerčný televízny kanál Kanal 5 (predtým nazývaný TV Danmark 1).

13 Viasat patrí Modern Times Group (MTG), nadnárodnej skupine pôsobiacej v mediálnej oblasti. Viasat vysiela v Dánsku od roku 1992 na základe povolenia Spojeného kráľovstva satelitné kanály TV3 a TV3+.

14 SBS a Viasat súťažia s TV2 na vnútroštátnom trhu televíznej reklamy.

15 Dánske právne predpisy uplatňujúce sa na definíciu služby TV2 vo verejnom záujme boli stanovené na obdobie rokov 1995 — 2002 prostredníctvom lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (zákon o vysielacej službe) č. 1065 z 23. decembra 1992, v znení po sebe idúcich úplných znení vrátane znenia č. 578 z 24. júna 1994 (ďalej len „zákon o vysielaní“). Tieto pravidlá boli prehĺbené a upresnené v stanovách TV2.

16 Listom z 5. apríla 2000 bola Komisii predložená sťažnosť SBS vo veci štátneho financovania TV2 Dánskym kráľovstvom. Stretnutie so žalobcami sa konalo 3. mája 2000.

17 Listami z 28. februára 2001, 3. mája 2001 a 11. decembra 2001 SBS poskytla doplňujúce informácie.

18 Listom z 5. júna 2002 Komisia požiadala dánske orgány o informácie, na čo dánske orgány odpovedali listom z 10. júla 2002. V dňoch 25. októbra 2002 a 19. novembra 2002 sa uskutočnili dve stretnutia s týmito orgánmi. Listami z 19. novembra 2002 a 3. decembra 2002 poskytli dánske orgány doplňujúce informácie.

19 Listom z 24. januára 2003 Komisia oznámila Dánskemu kráľovstvu svoje rozhodnutie o začatí konania podľa článku 88 ods. 2 ES v súvislosti s financovaním TV2 týmto členským štátom (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“).

20 Rozhodnutie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* 14. marca 2003 (Ú. v. ES C 59, s. 2). Komisia v tomto oznámení vyzvala dotknuté osoby, aby predložili svoje pripomienky k predmetným opatreniam.

21 Komisia dostala pripomienky od dánskych orgánov listom z 24. marca 2003 a ďalšie informácie listami z 19. decembra 2003 a 15. marca 2004. Okrem toho dostala pripomienky aj od viacerých dotknutých osôb. Európske združenie komerčných televízií (ACT) predložilo svoje pripomienky listom zo 14. apríla 2003. Komerční vysielatelia Antena 3 TV a Gestevisión Telecinco predložili svoje pripomienky 16. apríla 2003. Viasat tak urobil listom zo 14. apríla 2003. Listom zo 4. júla 2003 Komisia poslala tieto pripomienky Dánskemu kráľovstvu, ktoré sa k nim vyjadrilo listom z 12. septembra 2003.

22 Komisia dostala doplňujúce informácie od SBS listami z 15. decembra 2003 a zo 6. januára 2004. S SBS sa stretla 17. decembra 2003 a s dánskymi orgánmi 9. februára 2004, ktoré následne listom z 15. marca 2004 predložili svoje pripomienky k doplňujúcim informáciám SBS.

23 Dňa 17. decembra 2003 sa konalo valné zhromaždenie, na ktorom bola založená TV2 A/S, a to na základe dánskeho zákona č. 438 z 10. júna 2003 o TV2 A/S, s účtovnými a daňovými účinkami od 1. januára 2003.

24 Rozhodnutím 2006/217/ES z 19. mája 2004 o opatreniach Dánska v prospech TV 2/ Danmark (Ú. v. EÚ L 85, 2006, s. 1, korigendum Ú. v. EÚ L 368, 2006, s. 112, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Komisia rozhodla, že „pomoc, ktorá bola v rokoch 1995 — 2002 poskytnutá [Dánskym kráľovstvom] TV2… formou koncesionárskych poplatkov a iných opatrení, ktorá je opísaná v tomto rozhodnutí, je zlučiteľná so

spoločným trhom v zmysle článku 86 ods. 2 zmluvy, s výnimkou sumy 628,2 milióna [dánskych korún]“ (článok 1 napadnutého rozhodnutia).

25 Komisia nariadila, aby Dánske kráľovstvo túto sumu vrátane úrokov vymohlo od TV2 A/S (článok 2 napadnutého rozhodnutia).

26 Listom z 23. júla 2004 Dánske kráľovstvo oznámilo Komisii návrh zvýšenia základného imania TV2 A/S. Tento návrh predpokladal, čo sa týka opatrení financovaných štátom, zvýšenie základného imania o 440 miliónov DKK a premenu štátnej pôžičky vo výške 394 miliónov DKK na základné imanie.

27 Rozhodnutím zo 6. októbra 2004 [K(2004) 3632 v konečnom znení] vo veci štátnej pomoci č. N 313/2004 o zvýšení základného imania TV 2/Danmark A/S (Ú. v. EÚ C 172, 2005, s. 3, ďalej len „rozhodnutie o zvýšení základného imania“) Komisia rozhodla, že „predpokladané zvýšenie základného imania o 440 miliónov DKK a premena dlhu na vlastné zdroje sú nevyhnutné pre navýšenie základného imania, ktoré TV2 po zmene svojej právnej formy na akciovú spoločnosť potrebuje na splnenie svojich úloh vo verejnom záujme“ (odôvodnenie č. 53 rozhodnutia o zvýšení základného imania). Komisia v dôsledku toho rozhodla, že „akákoľvek pomoc, ktorá by bola spojená s predpokladaným zvýšením základného imania TV2 [A/S] je zlučiteľná so spoločným trhom podľa článku 86 ods. 2 ES“ (odôvodnenie č. 55 rozhodnutia o zvýšení základného imania).

28 Rozhodnutie o zvýšení základného imania je predmetom dvoch žalôb o neplatnosť podaných spoločnosťami SBS a Viasat pod číslami vecí T-12/05 a T-16/05, o ktorých v súčasnosti rozhoduje Súd prvého stupňa.

Konanie

Veci T-309/04 a T-317/04

29 Návrhmi podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 28. júla a 3. augusta 2004 TV2 A/S a Dánske kráľovstvo podali žaloby vo veciach T-309/04 a T-317/04.

30 Samostatnými podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 3. a 17. augusta 2004 a zapísanými pod číslami vecí T-317/04 R a T-309/04 R Dánske kráľovstvo a TV2 A/S podali návrhy na nariadenie predbežného opatrenia s cieľom odkladu výkonu napadnutého rozhodnutia. Na základe späťvzatia týchto návrhov na nariadenie predbežného opatrenia týmito účastníkmi konania boli však tieto návrhy na základe uznesení predsedu Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2004 vymazané.

31 Dánske kráľovstvo vo svojej žalobe žiadalo o spojenie vecí T-309/04 a T-317/04. TV2 A/S a Komisia proti tomuto návrhu nenamietali.

32 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 2. decembra 2004 požiadal Viasat o povolenie svojho vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Komisie vo veci T-317/04.

33 Listom zo 17. januára 2005 Dánske kráľovstvo žiadalo o dôverné zaobchádzanie s určitými údajmi v žalobe a vo vyjadrení žalovanej vo veci T-317/04 vo vzťahu k Viasatu. Keďže však návrh na vstup Viasatu do konania ako vedľajšieho účastníka bol uznesením predsedu piatej komory Súdu prvého stupňa z 13. apríla 2005 zamietnutý, uznesením predsedu piatej komory Súdu prvého stupňa z 1. marca 2007 bolo zastavené aj konanie o žiadosti o dôverné zaobchádzanie.

34 Podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 2., 10. a 13. decembra 2004 Viasat a SBS žiadali o povolenie na vstup do konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov Komisie vo veci T-309/04 a Union européenne de radio-télévision (UER) (Európska únia rádií a televízií) žiadala o povolenie na vstup do tohto istého konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov TV2 A/S.

35 Uzneseniami predsedu piatej komory Súdu prvého stupňa z 18. apríla a zo 6. júna 2005 sa návrhom Viasatu, SBS a UER na vstup vedľajšieho účastníka do konania vyhovelo.

36 Listami zo 14. januára a z 13. februára 2005 TV2 A/S žiadala o dôverné zaobchádzanie s určitými údajmi v žalobe a vo vyjadrení žalovanej vo veci T-309/04 vo vzťahu k vedľajším účastníkom konania. Vedľajší účastníci konania proti týmto žiadostiam nenamietali.

37 Uznesením z 1. marca 2007 predseda piatej komory Súdu prvého stupňa vyhovel týmto žiadostiam o dôverné zaobchádzanie.

38 Podaním z 8. novembra 2005 SBS navrhla spojenie vecí T-336/04 (SBS A/S a SBS Ltd/Komisia) s týmito vecami a s vecou T-329/04 (Viasat/Komisia). Ostatní účastníci konania, s výnimkou UER, podali pripomienky k tomuto návrhu na spojenie vecí.

39 V odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa z 24. októbra 2006 Dánske kráľovstvo a TV2 A/S predložili 10. novembra 2006 pripomienky k otázke zachovania ich záujmu na konaní v nadväznosti na prijatie rozhodnutia o zvýšení základného imania.

Vec T-329/04

40 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 2. augusta 2004 Viasat podal žalobu vo veci T-329/04.

41 Podaniami z 18. novembra, z 1. a zo 14. decembra 2004 Dánske kráľovstvo, TV2 A/S, UER a British Broadcasting Corp. (BBC) podali návrhy na vstup do konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov Komisie.

42 Podaním z 9. decembra 2004 SBS podala návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Viasatu.

43 Uzneseniami predsedu piatej komory Súdu prvého stupňa z 18. apríla a zo 6. júna 2005 sa Dánskemu kráľovstvu, TV2 A/S a UER povolil vstup do konania ako vedľajším účastníkom na podporu návrhov Komisie, SBS sa povolil vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi na podporu Viasatu a návrh na vstup BBC do konania ako vedľajšieho účastníka sa zamietol.

44 Listami zo 6. a 17. decembra 2004, z 18. januára, 1. marca a 30. mája 2005 Viasat žiadal o dôverné zaobchádzanie s určitými údajmi žaloby a korigenda k replike podaného 12. mája 2005 vo vzťahu k vedľajším účastníkom konania. Niektorí z týchto vedľajších účastníkov konania podali proti týmto žiadostiam námietky.

45 Podaním z 8. novembra 2005 SBS navrhla spojiť vec T-336/04 s vecami T-309/04, T-317/04 a T-329/04. Ostatní účastníci konania, s výnimkou UER, podali pripomienky k tomuto návrhu na spojenie vecí.

46 Uznesením z 1. marca 2007 predseda piatej komory Súdu prvého stupňa čiastočne vyhovel žiadostiam o dôverné zaobchádzanie.

Vec T-336/04

47 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 13. augusta 2004 SBS podala žalobu vo veci T-336/04.

48 Podaniami z 18. novembra, z 1., 13. a zo 14. decembra 2004 Dánske kráľovstvo, TV2 A/S, UER a BBC podali návrh na vstup do konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov Komisie.

49 Podaním z 1. decembra 2004 Viasat podal návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov SBS.

50 Uzneseniami predsedu piatej komory Súdu prvého stupňa z 15. apríla a 10. mája 2005 sa Dánskemu kráľovstvu, TV2 A/S a UER povolil vstup do konania ako vedľajším účastníkom na podporu návrhov Komisie, Viasatu sa povolil vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi na podporu SBS a návrh na vstup BBC do konania ako vedľajšieho účastníka sa zamietol.

51 Listami z 29. decembra 2004, 18. marca, 20. apríla, 27. mája a 8. júla 2005 SBS žiadala o dôverné zaobchádzanie s určitými údajmi žaloby, vyjadrenia žalovanej a repliky vo vzťahu k vedľajším účastníkom konania. Niektorí z vedľajších účastníkov konania podali proti týmto žiadostiam námietky.

52 Podaním z 8. novembra 2005 SBS požiadala o spojenie veci T-336/04 s vecami T-309/04, T-317/04 a T-329/04. Ostatní účastníci konania, s výnimkou UER, podali pripomienky k tomuto návrhu na spojenie vecí.

53 Uznesením z 1. marca 2007 predseda piatej komory Súdu prvého stupňa čiastočne vyhovel žiadostiam o dôverné zaobchádzanie.

54 Po vypočutí účastníkov konania v súvislosti so spojením vecí Súd prvého stupňa na základe článku 50 ods. 1 svojho rokovacieho poriadku rozhodol, že je vhodné spojiť veci T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04 na účely vyhlásenia rozsudku, ktorým sa končí konanie na tomto stupni.

Návrhy účastníkov konania

55 Vo veci T-309/04 TV2 A/S, podporovaná UER, s výnimkou trov konania, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia,

— subsidiárne v druhom rade znížil sumu uvedenú v článku 1 *in fine* napadnutého rozhodnutia a v článku 2 ods. 1 tohto rozhodnutia o najmenej 167 miliónov DKK s účinnosťou od roku 1997 a zrušil povinnosť požadovať úroky uvedené v článku 2 ods. 3 a 4 napadnutého rozhodnutia,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

56 Vo veci T-317/04 Dánske kráľovstvo navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia,

— subsidiárne v druhom rade zrušil článok 2 ods. 3 a 4 napadnutého rozhodnutia,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

57 Vo veciach T-309/04 a T-317/04 Komisia, podporovaná v prvej z týchto vecí Viasatom a SBS, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žaloby,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

58 Vo veci T-329/04 Viasat, podporovaný SBS, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil článok 1 napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej toto rozhodnutie vyhlasuje pomoc za zlučiteľnú so spoločným trhom na základe článku 86 ods. 2 ES,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

59 Vo veci T-336/04 SBS, podporovaná Viasatom, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil článok 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v ktorom Komisia konštatovala, že pomoc poskytnutá TV2 v rokoch 1995 až 2002 vo forme koncesionárskych poplatkov a iných opatrení vymenovaných v rozhodnutí je zlučiteľná so spoločným trhom na základe článku 86 ods. 2 ES,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

60 Vo veciach T-329/04 a T-336/04 Komisia, podporovaná Dánskym kráľovstvom, TV2 A/S a UER, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— žaloby zamietol,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

O prípustnosti žalôb vo veciach T-309/04 a T-317/04

61 Komisia si vo svojich duplikách kladie otázku pretrvávania záujmu Dánskeho kráľovstva a TV2 A/S na konaní proti napadnutému rozhodnutiu. Komisia sa

domnieva, že konečný účinok tohto rozhodnutia a rozhodnutia o zvýšení základného imania je po celkovom uvážení pre týchto žalobcov pozitívny.

62 Keďže podmienky prípustnosti žaloby, najmä nedostatok záujmu na konaní, patria medzi prekážky konania z dôvodu verejného záujmu (uznesenie Súdneho dvora zo 7. októbra 1987, D.M./Rada a ESS, 108/86, Zb. s. 3933, bod 10, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 27. marca 2003, Linea GIG/Komisia, T-398/02 R, Zb. s. II-1139, bod 45), Súdu prvého stupňa prináleží bez návrhu overiť, či žalobcovia majú záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia (uznesenie Súdu prvého stupňa z 10. marca 2005, Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia a i./Komisia, T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 až T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 až T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00, Zb. s. II-787, bod 22, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. apríla 2005, Sniace/Komisia, T-141/03, Zb. s. II-1197, bod 22).

63 Na úvod je potrebné pripomenúť, že článok 230 ES jasne rozlišuje medzi žalobou o neplatnosť podanou inštitúciami Spoločenstva a členskými štátmi na jednej strane a fyzickými a právnickými osobami na strane druhej, pričom druhá veta tohto článku poskytuje všetkým členským štátom právo prostredníctvom žaloby o neplatnosť namietať proti legálnosti rozhodnutí Komisie bez toho, aby bol výkon tohto práva podmienený odôvodnením záujmu na konaní. Členský štát teda na to, aby bola jeho žaloba prípustná, nemusí preukazovať, že určitý akt Komisie, ktorý napáda, spôsobuje voči nemu právne účinky. No na to, aby určitý akt Komisie mohol byť predmetom žaloby o neplatnosť zo strany členského štátu, je nevyhnutné, aby jeho cieľom bolo vytvárať právne účinky (pozri uznesenie Súdneho dvora z 27. novembra 2001, Portugalsko/Komisia, C-208/99, Zb. s. I-9183, body 22 až 24 a tam citovanú judikatúru).

64 Čo sa týka žaloby podanej Dánskym kráľovstvom, vzhľadom na znenie článku 230 druhého odseku ES a v duchu judikatúry pripomenutej v predchádzajúcom bode je zjavné, že žaloba o neplatnosť podaná v prejednávanej veci týmto žalobcom je prípustná už len na základe toho, že je členským štátom.

65 Je totiž nesporné, že napadnuté rozhodnutie je aktom, ktorým sa rozhoduje vo veci, pretože spôsobuje záväzné právne účinky.

66 Za týchto okolností sa zdá byť úplne irelevantným tvrdenie Komisie, podľa ktorého by účinok napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia o zvýšení základného imania bol po celkovom zohľadnení pozitívny pre Dánske kráľovstvo, ktoré by preto nemalo záujem na konaní. V každom prípade však toto tvrdenie Komisie spočíva na nepreukázanej požiadavke, že rozhodnutie o zvýšení základného imania nebude zrušené Súdom prvého stupňa na základe žaloby o neplatnosť, konanie o ktorej v súčasnosti prebieha, podanej proti tomuto rozhodnutiu zo strany SBS (vec T-12/05) a Viasatu (vec T-16/05).

67 Čo sa týka žaloby podanej TV2 A/S, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry prípustnosť takejto žaloby podlieha splneniu podmienky, že fyzická alebo právnická osoba, ktorá ju predkladá, má záujem na zrušení napadnutého aktu. Tento záujem musí skutočne existovať a posudzuje sa ku dňu, keď bola podaná žaloba (rozsudok Sniace/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 25, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. septembra 2007, Salvat père & fils a i./Komisia, T-136/05, Zb. s. II-4063, bod 34).

68 Takýto záujem predpokladá, že samotné zrušenie tohto aktu bude mať právne dôsledky alebo, inak povedané, že výsledok žaloby bude môcť poskytnúť prospech účastníkovi konania, ktorý ju podal (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. septembra 2004, MCI/Komisia, T-310/00, Zb. s. II-3253, bod 44 a tam citovanú judikatúru).

69 V prejednávanej veci je potrebné zdôrazniť, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí najskôr domnievala, že finančné opatrenia v prospech TV2 mali byť kvalifikované ako štátna pomoc, potom skúmala, či tieto opatrenia možno považovať za zlučiteľné so spoločným trhom vzhľadom na podmienky stanovené článkom 86 ods. 2 ES, a to tak, že v tejto veci posudzovala, či je verejné financovanie primerané potrebám služby vo

verejnom záujme. Komisia dospela k záveru, že pomoc poskytnutá TV2 v rokoch 1995 a 2002 vo forme koncesionárskych poplatkov a ďalších opatrení opísaných v tomto rozhodnutí bola, s výnimkou sumy 628,2 milióna DKK, zlučiteľná so spoločným trhom v súlade s článkom 86 ods. 2 ES (článok 1 napadnutého rozhodnutia).

70 TV2 A/S je podnikom, ktorý je v napadnutom rozhodnutí označený za skutočného príjemcu opatrení kvalifikovaných ako čiastočne nezlučiteľná pomoc, a teda práve vo vzťahu k tomuto podniku bola Dánskemu kráľovstvu uložená povinnosť jej vymáhania (odôvodnenie č. 163 a článok 2 napadnutého rozhodnutia). Okrem toho je nesporné, že TV2 A/S skutočne previedla Dánskemu kráľovstvu celú sumu, ktorú dlhovala z dôvodu výkonu tejto povinnosti vymáhania.

71 Za týchto podmienok sa treba domnievať, že TV2 A/S má záujem na konaní proti napadnutému rozhodnutiu, a to tak s cieľom dosiahnuť jeho úplné zrušenie, ako aj s cieľom dosiahnuť jeho čiastočné zrušenie.

72 V tomto ohľade je potrebné po prvé zdôrazniť, že táto vec, ktorá sa týka rozhodnutia konštatujúceho existenciu čiastočne zlučiteľnej a čiastočne nezlučiteľnej štátnej pomoci, sa líši od vecí vedúcich k judikatúre, v ktorej sa za určitých podmienok z dôvodu nedostatku záujmu na konaní vyhlásila za neprípustnú žaloba podaná príjemcom štátnej pomoci proti rozhodnutiu Komisie, ktoré určité opatrenie štátnej pomoci kvalifikovalo za plne zlučiteľné so spoločným trhom (rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. januára 2002, Nuove Industrie Molisane/Komisia, T-212/00, Zb. s. II-347, a Sniace/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie).

73 Po druhé je potrebné zdôrazniť, že podmienky, v ktorých Komisia v prejednávanej veci posudzovala zlučiteľnosť dotknutej štátnej pomoci, bránia posúdeniu prípustnosti žaloby TV2 A/S tým, že napadnuté rozhodnutie sa rozdelilo na dve časti, z ktorých jedna kvalifikuje sporné opatrenia ako štátnu pomoc čiastočne nezlučiteľnú so spoločným trhom a druhá ich kvalifikuje ako štátnu pomoc čiastočne zlučiteľnú.

74 V napadnutom rozhodnutí Komisia overovala, či všetky dotknuté opatrenia štátneho financovania predstavovali počas obdobia vyšetrovania sumu presahujúcu čisté náklady na službu všeobecného hospodárskeho záujmu. Inštitúcia teda celkovo posúdila uvedené opatrenia a pristúpila k výpočtu, z ktorého nakoniec vyplynula existencia nadmernej úhrady vo výške 628,2 milióna DKK, ktorá sa považuje za nezlučiteľnú pomoc, čo následne a zodpovedajúco určuje výšku zlučiteľnej pomoci. Analýza Komisie teda ukazuje vzájomnú závislosť a neoddeliteľnosť kvalifikácie zlučiteľnosti a nezlučiteľnosti sporných opatrení so spoločným trhom.

75 Táto situácia sa tiež odlišuje od situácie, ktorá viedla súd Spoločenstva k tomu, aby z dôvodu nedostatku záujmu na konaní vyhlásil žalobu o neplatnosť podanú príjemcom pomoci proti rozhodnutiu Komisie za neprípustnú, kde v konkrétnom ustanovení výroku uviedla, že jedno z troch sporných finančných opatrení, posudzovaných osobitne, je zlučiteľné so spoločným trhom (rozsudok Salvat père & fils a i./Komisia, už citovaný v bode 67 vyššie, bod 48).

76 Navyše z tých istých dôvodov, ako sú uvedené v bode 66 *in fine* vyššie, nemožno záujem TV2 A/S na konaní spochybniť na základe domnienky Komisie vyplývajúcej z celkového údajne pozitívneho účinku napadnutého rozhodnutia a z rozhodnutia o zvýšení základného imania.

77 V každom prípade, aj keby sa predpokladalo, že je potrebné preskúmať prípustnosť žaloby TV2 A/S proti napadnutému rozhodnutiu jednak v tom, že kvalifikuje sporné opatrenia ako štátnu pomoc čiastočne nezlučiteľnú so spoločným trhom, a jednak v tom, že kvalifikuje uvedené opatrenia ako čiastočne zlučiteľné so spoločným trhom, žaloba nie je o nič menej prípustná, a to ani v poslednom uvedenom ohľade.

78 Je potrebné zdôrazniť, že žalobca sa nemôže dovolávať svojho záujmu na konaní vo vzťahu k budúcej právnej situácii, ibaže by preukázal, že dosah na túto situáciu sa zdá byť už istý. Preto sa teda žalobca, aby odôvodnil svoj záujem na zrušení napadnutého aktu, nemôže odvolávať na budúce a neisté situácie (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. septembra 1992, NBV a NVB/Komisia, T-138/89, Zb. s. II-2181, bod 33).

79 Z judikatúry prijatej v rámci žaloby o neplatnosť podanej príjemcom pomoci proti rozhodnutiu Komisie vyhlasujúcemu dotknutú štátnu pomoc alebo jedno z troch sporných finančných opatrení za úplne zlučiteľné so spoločným trhom vyplýva, že záujem na konaní možno vyvodiť z existencie preukázaného „rizika“, že právne postavenie žalobcov by bolo dotknuté podaním žalôb na súde (pozri v tomto zmysle rozsudok Salvat père & fils a i./Komisia, už citovaný v bode 67 vyššie, bod 43), alebo že „riziko“ podania žaloby na súd skutočne existuje (rozsudok Sniace/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 28) ku dňu podania žaloby na súd Spoločenstva.

80 Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že TV2 A/S vo svojich pripomienkach z 10. novembra 2006 a následne na pojednávaní uviedla bez toho, aby jej niekto odporoval, že Viasat proti nej a Dánskemu kráľovstvu vo februári 2006 podal súdnu žalobu na Østre Landsret (východný krajský súd), ktorej cieľom bolo zaviazať ich spoločne alebo každého osobitne na zaplatenie sumy 200 miliónov DKK v prospech Viasatu z dôvodu, že štátna pomoc nebola oznámená Komisii a umožnila TV2 uplatňovať na účely predaja reklamného priestoru stratégiu nízkych cien, ktorá spôsobila Viasatu škodu. TV2 A/S

upresnila, stále bez toho, aby jej ktokoľvek protirečil, že toto konanie na Østre Landsret bolo prerušené, pretože sa čakalo na vyhlásenie rozsudkov Súdu prvého stupňa vo veciach týkajúcich sa zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

81 Hoci je nesporné, že TV2 A/S podala svoju žalobu o neplatnosť na Súd prvého stupňa predtým, ako Viasat podal žalobu na vnútroštátnej úrovni, Súd prvého stupňa sa domnieva, že skutočná existencia rizika podania žaloby na súd na vnútroštátnej úrovni ku dňu podania žaloby TV2 A/S sa v prejednávanej veci javí v ešte väčšej miere preukázaná skutočnosťou, že toto riziko sa namiesto toho, aby ostalo v tejto polohe, zmenilo na konkrétnu skutočnosť prostredníctvom podania súdnej žaloby Viasatu, vo veci ktorej sa v súčasnosti koná na vnútroštátnom súde, pričom toto konanie bolo prerušené práve preto, lebo sa čaká na rozhodnutie Súdu prvého stupňa.

82 TV2 A/S má preto záujem na konaní o zrušenie napadnutého rozhodnutia ako celku, teda aj v tej časti, v ktorej kvalifikuje sporné opatrenia štátnej pomoci ako čiastočne zlučiteľné so spoločným trhom.

83 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že tieto žaloby o neplatnosť napadnutého rozhodnutia sú prípustné.

O veci samej

84 Žaloby vo veciach T-309/04 a T-317/04 zahŕňajú deväť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení práv na obranu. Druhý žalobný dôvod sa zakladá

na porušení článku 87 ods. 1 ES, pretože koncesionársky poplatok a príjmy z reklamy prevedené na TV2 prostredníctvom Fondu TV2 nie sú štátnymi zdrojmi. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na chybe pri výpočte nadmernej kompenzácie. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že údajná nadmerná kompenzácia predstavuje primeraný zisk. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že v prípade neexistencie krížových dotácií nepredstavuje nadmerná kompenzácia štátnu pomoc. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na neexistencii štátnej pomoci, pretože financovanie štátom spĺňa kritérium súkromného investora v trhovom hospodárstve. Siedmy žalobný dôvod sa zakladá na tom, že nadmerná kompenzácia predstavuje nevyhnutnú finančnú rezervu na výkon úlohy vo verejnom záujme. Ôsmy žalobný dôvod sa zakladá na nezákonnosti vymáhania pomoci od TV2 A/S a na porušení zásad ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty. Deviaty žalobný dôvod sa zakladá na nezákonnosti napadnutého rozhodnutia v súvislosti s vymáhaním úrokov.

85 Žaloba vo veci T-329/04 zahŕňa tri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na nesprávnej kvalifikácii úlohy TV2 vo verejnom záujme ako služby všeobecného hospodárskeho záujmu (ďalej len „SVHZ“). Druhý žalobný dôvod sa zakladá na neprispôsobení kritéria efektívneho komerčného operátora v zmysle bodu 58 oznámenia o vysielaní vo verejnom záujme na účely posúdenia krížových dotácií na predaj reklamného priestoru prostredníctvom financovania služby vo verejnom záujme a na tom, že toto posúdenie sa malo uskutočniť podľa článku 87 ods. 1 ES, pričom sa mala zohľadniť úroveň efektívnosti TV2. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na neprispôsobení kritéria maximalizácie príjmov na účely posúdenia týchto krížových dotácií.

86 Žaloba vo veci T-336/04 obsahuje osem žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 86 ods. 2 ES a článkov 87 ES a 88 ES z dôvodu rozhodnutia o zlučiteľnosti pomoci, ktorá je nezákonná z dôvodu, že nebola oznámená. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na nesprávnej kvalifikácii úlohy TV2 vo verejnom záujme ako SVHZ. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 86 ods. 2 ES a článkov 87 ES a 88 ES a Amsterdamského protokolu z dôvodu schválenia spornej štátnej

pomoci na základe kritéria maximalizácie príjmov a na základe presunu dôkazného bremena na SBS. Rovnako sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na zjavne nesprávnych posúdeniach pri uplatnení kritéria maximalizácie príjmov. Piaty žalobný dôvod sa vzhľadom na pochybnosti Komisie zakladá na nezákonnom uplatnení článku 86 ods. 2 ES. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na zjavne nesprávnom uplatnení článku 86 ods. 2 ES na pomoc poskytnutú TV2 Zulu. Siedmy žalobný dôvod sa zakladá na neexistencii preskúmania primeranosti čistých nákladov TV2 vo vzťahu k jej povinnostiam vo verejnom záujme. Ôsmy žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 86 ods. 2 ES a na tom, že Komisia zjavne nesprávne posúdila dánsku verejnú kontrolu splnenia úlohy TV2 vo verejnom záujme.

87 Súd prvého stupňa považuje za nevyhnutné preskúmať najskôr spoločne prvý žalobný dôvod žaloby vo veci T-329/04 a druhý žalobný dôvod žaloby vo veci T-336/04, ktoré sú založené na nesprávnej kvalifikácii úlohy TV2 vo verejnom záujme ako SVHZ.

O prvom žalobnom dôvode žaloby vo veci T-329/04 a druhom žalobnom dôvode žaloby vo veci T-336/04 založených na nesprávnej kvalifikácii úlohy TV2 vo verejnom záujme ako SVHZ v rámci napadnutého rozhodnutia

— Tvrdenia účastníkov konania

88 Týmito žalobnými dôvodmi SBS a Viasat namietajú proti napadnutému rozhodnutiu preto, lebo Komisia považovala vymedzenie povinností TV2 vo verejnom záujme za prijateľné vo vzťahu k pojmu SVHZ. Toto vymedzenie je príliš extenzívne a nepresné.

89 SBS zdôrazňuje, že povinnosti TV2 vo verejnom záujme, ktoré sú definované v závislosti od cieľov, ktoré sa majú dosiahnuť, ponechávajú vysielateľovi voľnosť výberu prostriedkov, čiže mu dávajú možnosť zahrnúť akúkoľvek činnosť do oblasti služby vo verejnom záujme financovanej štátom.

90 Služba vo verejnom záujme by mala zahŕňať len nevýnosné televízne programy, a to aspoň v prípadoch verejnoprávnych vysielateľov financovaných zmiešaným spôsobom, teda jednak štátom a jednak predajom reklamného priestoru. Verejnoprávny vysielateľ, ktorý je financovaný zmiešaným spôsobom, bezpochyby zníži svoje ceny za reklamu s cieľom znížiť príjmy komerčných vysielateľov.

91 Vymedzenie služby TV2 vo verejnom záujme nie je prijateľné, pretože sa nelíši od povinností uložených dánskym zákonom komerčným vysielateľom.

92 Komisia okrem toho nepreskúmala úlohu TV2 vo verejnom záujme správne, lebo nepreskúmala plnenie tejto úlohy za obdobie rokov 1995 — 2000.

93 Navyše považovať celú programovú štruktúru TV2 za službu vo verejnom záujme by bolo nezlučiteľné s oznámením o vysielaní vo verejnom záujme, pretože k vzniku „dodatočných“ nákladov v zmysle bodu 44 tohto oznámenia nedochádza v rámci tejto programovej štruktúry ako celku. Hoci širšie vymedzenie vysielania vo verejnom

záujme je prijateľné, považovať všetky náklady vysielateľa za spojené so službou vo verejnom záujme by bolo v rozpore s článkom 86 ods. 2 ES. Takýto výklad by popieral podmienku, podľa ktorej možno kompenzovať výlučne náklady, ktoré by vysielateľ „bežne nemusel znášať".

94 Viasat tvrdí, že významná časť programovej štruktúry TV2 sa nijako nelíši od jeho programovej štruktúry a programovej štruktúry SBS A/S. Komisia mala pristúpiť k podrobnejšej analýze kategórií programov TV2, porovnať ich s programami komerčných televíznych kanálov a takýmto spôsobom určiť kategórie programov s obsahom zodpovedajúcim službe vo verejnom záujme.

95 Komisia, podporovaná TV2 A/S, Dánskym kráľovstvom a UER, tvrdí, že stanovisko žalobcov sa zakladá na koncepcii neprimerane úzkeho pojmu SVHZ. Pripomína voľnosť, ktorá je členským štátom priznaná pri vymedzení SVHZ, voľnosť, ktorá je — čo sa týka oblasti vysielania — zdôraznená Amsterdamským protokolom. Pripomína, že v súvislosti s vymedzením SVHZ sa jej kontrola obmedzuje na overenie, či v rámci tohto vymedzenia nedošlo k zjavnému pochybeniu.

96 Zdôrazňuje, že vymedzenie úlohy TV2 vo verejnom záujme nie je ani neisté, ani nepresné, ani nie je nijako nezvyčajné oproti vymedzeniam prijatým v ostatných členských štátoch. Výhrada žalobcov sa v skutočnosti netýkala presnosti tohto vymedzenia, ale rozsahu úlohy zverenej TV2. Domnienka, podľa ktorej by sa SVHZ spočívajúca vo vysielaní mala obmedzovať výlučne na nevýnosné programy, je nesprávna. Tvrdenie, podľa ktorého žalobcovia ponúkajú rovnaké programy ako

TV2, je nedôvodné, pričom v každom prípade by bolo príliš jednoduché povedať, že vysielanie TV2 nemôže byť SVHZ len preto, lebo komerční vysielatelia ponúkajú rovnaký výber programov.

97 Čo sa týka kritiky založenej na tom, že Komisia mala porovnať jednotlivé programové štruktúry TV2 a komerčných vysielateľov, Komisia uvádza, že to nie je jej úlohou. Rozsah úlohy vo verejnom záujme určujú členské štáty a tie v tomto ohľade tiež disponujú širokou mierou voľnej úvahy.

98 Čo sa týka údajne rovnakých povinností TV2 a povinností uložených komerčným kanálom, Komisia poukazuje na to, že z odôvodnenia č. 87 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že plniť úlohu vo verejnom záujme je na základe zákona výslovne povinná výlučne TV2. Jej povinnosti z toho vyplývajúce presahujú rámec povinností, ktorým podlieha získanie povolenia na vysielanie.

99 Navyše skutočnosť, že TV2 je financovaná zmiešaným spôsobom, nemá vplyv na otázku vymedzenia SVHZ, keďže táto skutočnosť je relevantná až v štádiu skúmania primeranosti. Komisia zdôrazňuje, že získanie podielov na trhu v zmysle sledovanosti nie je dôvodom existencie verejnoprávneho vysielateľa.

100 Nakoniec Komisia v súvislosti s tvrdením vychádzajúcim z bodu 44 oznámenia o vysielaní vo verejnom záujme tvrdí, že v rámci úlohy vo verejnom záujme, ktorá od vysielateľa vyžaduje programovú štruktúru zodpovedajúcu určitým kritériám,

a vzhľadom na skutočnosť, že sa pripúšťa, aby táto úloha zahŕňala poskytnutie vyváženej a pestrej programovej štruktúry, sa všetky programy vytvorené v rámci plnenia tejto úlohy musia v zmysle uvedeného bodu 44 považovať za „dodatočné“.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

101 V prvom rade je potrebné pripomenúť, že tak ako uvádza judikatúra (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. februára 1997, FFSA a i./Komisia, T-106/95, Zb. s. II-229, bod 99) a ako uvádza aj Komisia vo svojom oznámení z 20. septembra 2000 o službách všeobecného hospodárskeho záujmu v Európe [KOM(2000) 580 v konečnom znení, bod 22], členské štáty pri definovaní toho, čo pokladajú za SVHZ, disponujú širokou mierou voľnej úvahy. Komisia preto môže vymedzenie takejto služby členským štátom spochybniť iba v prípade zjavne nesprávneho posúdenia (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Léger k rozsudku Súdneho dvora z 19. februára 2002, Wouters a i., C-309/99, Zb. s. I-1577, I-1583, bod 162; rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 2005, Olsen/Komisia, T-17/02, Zb. s. II-2031, bod 216).

102 Dôležitosť SVHZ pre Európsku úniu a nevyhnutnosť zabezpečiť riadne fungovanie týchto služieb boli navyše zdôraznené vložením článku 16 ES do Zmluvy o ES prostredníctvom Amsterdamskej zmluvy (pozri v tomto ohľade návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Alber k rozsudku Súdneho dvora zo 17. mája 2001, TNT Traco, C-340/99, Zb. s. I-4109, I-4112, bod 94; generálny advokát Jacobs k rozsudkom Súdneho dvora z 25. októbra 2001, Ambulanz Glöckner, C-475/99, Zb. s. I-8089, I-8094, bod 175, a z 20. novembra 2003, GEMO, C-126/01, Zb. s. I-13769, I-13772, bod 124, a generálny advokát Poiares Maduro k rozsudku Súdneho dvora z 11. júla 2006, FENIN/Komisia, C-205/03P, Zb. s. I-6295, I-6297, bod 26, poznámka pod čiarou 35; pozri tiež uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 28. mája 2001, Poste Italiane/Komisia, T-53/01R, Zb. s. II-1479, bod 132).

103 Čo sa týka konkrétne SVHZ spočívajúcej vo vysielaní, Súdny dvor v rozsudku z 30. apríla 1974, Sacchi (155/73, Zb. s. 409), ktorý sa týkal najmä otázky, či výlučné právo udelené členským štátom určitému podniku, aby uskutočňoval všetky druhy televízneho vysielania, aj na reklamné účely, predstavuje porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, v podstate uznal, že členské štáty mohli legitímne definovať SVHZ spočívajúcu vo vysielaní, ktoré tvorí univerzálna programová štruktúra. V tomto rozsudku totiž Súdny dvor rozhodol, že „nič v zmluve nebráni tomu, aby členské štáty z dôvodov verejného záujmu nehospodárskej povahy vyňali televízne vysielanie… z rámca hospodárskej súťaže a udelili výlučné právo na jeho poskytovanie jednému alebo viacerým podnikom“ (rozsudok Sacchi, už citovaný, bod 14; pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Reischl k tomuto rozsudku, Zb. s. 433 a s. 445 druhý až piaty odsek, a generálny advokát Léger k rozsudku Wouters a i., už citované v bode 101 vyššie, bod 163).

104 Navyše, keďže členské štáty v Amsterdamskom protokole uviedli, že „systém verejnoprávneho vysielania v členských štátoch je priamo spojený s demokratickými, sociálnymi a kultúrnymi potrebami každej spoločnosti, a s potrebou zachovania plurality médií“, priamo odkázali na nimi vytvorené systémy vysielania vo verejnom záujme, poverené vysielaním univerzálnej programovej štruktúry v prospech celej populácie týchto štátov.

105 Nakoniec je potrebné pripomenúť slová, ktorými Rada a členské štáty vo svojej rezolúcii z 25. januára 1999 o vysielaní vo verejnom záujme (Ú. v. ES C 30, s. 1) opätovne potvrdili dôležitosť SVHZ spočívajúcej vo vysielaní.

106 Členské štáty v tejto rezolúcii uviedli, že „keďže vysielanie vo verejnom záujme vzhľadom na jeho kultúrne, sociálne a demokratické funkcie, ktoré vykonáva pre spoločné dobro, má zásadný význam na zabezpečenie demokracie, plurality, sociálnej súdržnosti, kultúrnej a jazykovej rozmanitosti, zdôrazňujúc, že narastajúca diverzifi-

kácia programov ponúkaných v novom mediálnom prostredí upevňuje dôležitosť všeobecnej úlohy štátnych orgánov spočívajúcej v zabezpečení vysielania, a pripomínajúc potvrdenie právomoci členských štátov vo vzťahu k povereniu na výkon služby uvedenej v [Amsterdamskom protokole] a k jej financovaniu", a potvrdili, že uvedený protokol potvrdzuje „[ich] vôľu… zdôrazniť úlohu vysielania vo verejnom záujme", že „vysielanie vo verejnom záujme musí byť schopné ponúkať širokú škálu programov v súlade s jeho úlohou, tak ako je definovaná členskými štátmi, s cieľom ich smerovania na spoločnosť ako celok", a že „v tomto kontexte je legitímne, aby sa vysielanie vo verejnom záujme snažilo osloviť širokú verejnosť".

107 Možnosť členského štátu vymedziť SVHZ spočívajúcu vo vysielaní extenzívnym spôsobom, ako obsahujúcu vysielanie univerzálnej programovej štruktúry, nemožno spochybniť na základe skutočnosti, že verejnoprávny vysielateľ vykonáva okrem toho aj obchodné činnosti, najmä predaj reklamného priestoru.

108 Takéto spochybnenie by totiž viedlo k tomu, že by sa samotná definícia SVHZ spočívajúcej vo vysielaní stala závislou od vlastného spôsobu financovania. SVHZ sa však hypoteticky definuje vo vzťahu k všeobecnému záujmu, ktorému sa snaží vyhovieť, a nie vo vzťahu k prostriedkom, ktoré zabezpečujú jej poskytovanie. Ako zdôrazňuje Komisia v bode 36 oznámenia o vysielaní vo verejnom záujme, „otázka vymedzenia verejnoprávnej objednávky [úlohy vo verejnom záujme — *neoficiálny preklad*] sa nesmie zamieňať s otázkou mechanizmu financovania zvoleného na poskytovanie týchto služieb".

109 Z tých istých dôvodov sa SBS a Viasat nesprávne domnievajú, že SVHZ spočívajúca vo vysielaní by sa mala, prinajmenšom keď je verejnoprávny vysielateľ financovaný zmiešaným spôsobom, obmedzovať na šírenie nevýnosných programov. Čo sa týka tvrdenia, podľa ktorého vysielateľ, ktorý je poverený SVHZ vymedzenou extenzívnymi

pojmami a kvalitatívne a ktorý je financovaný zmiešaným spôsobom, bude bezpochyby prostredníctvom uplatňovania umelo nízkych cien predaja svojho reklamného priestoru dotovať svoju obchodnú činnosť štátnym financovaním určeným na službu vo verejnom záujme, musí byť zamietnuté z dôvodu, že spočíva na nepreukázanom predpoklade. Takéto správanie môže totiž maximálne predstavovať určité riziko, pričom členským štátom prináleží, aby mu zabránili, a Komisii, aby ho v prípade, že k nemu dôjde, postihovala.

110 Čo sa týka odkazu žalobcov na bod 44 druhú vetu oznámenia o vysielaní vo verejnom záujme, podľa ktorého „[úlohy vo verejnom záujme] môžu odôvodňovať náhradu, pokiaľ zahrnujú dodatočné náklady, ktoré by vysielateľovi bežne nevznikli“, Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že cieľom tejto vety nie je, aby sa na základe odkazu na „dodatočné“ náklady dospelo k domnienke, že nevyhnutne existujú *a contrario* náklady, ktoré „nie sú dodatočné“, a teda aby sa vylúčila možnosť širšieho vymedzenia SVHZ spočívajúcej vo vysielaní a z tohto dôvodu aj možnosť financovania celkových nákladov verejnoprávneho vysielateľa.

111 Bod 44 oznámenia o vysielaní vo verejnom záujme slúži výlučne na vyjadrenie požiadavky primeranosti uplatňujúcej sa na nahrádzanie nákladov na službu vo verejnom záujme, a to pojmami, ktoré umožnia zahrnúť všetky možné situácie, od úzkeho a čisto kvantitatívneho vymedzenia SVHZ spočívajúcej vo vysielaní po extenzívne a kvalitatívne vymedzenie SVHZ spočívajúcej vo vysielaní. Domnievať sa preto, ako uvádza Komisia, že všetky programy vytvorené v rámci extenzívne a kvalitatívne vymedzenej SVHZ spočívajúcej vo vysielaní sú v zmysle bodu 44 oznámenia o vysielaní vo verejnom záujme „dodatočné“, a v dôsledku toho sa domnievať, že náklady vysielateľa povereného touto SVHZ sú „dodatočné“, čiže môžu byť financované štátom, nie je na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, chybou.

112 Súd prvého stupňa ďalej uvádza, že prijať stanovisko žalobcov by znamenalo odsúdiť *de facto* systémy verejnoprávnej televízie, v ktorých verejnoprávny vysielateľ nemá prístup k financovaniu prostredníctvom reklamy, a teda závisí, čo sa týka všetkých jeho nákladov, od štátnej pomoci. Podľa stanoviska žalobcov by totiž aj v týchto prípadoch niektoré náklady, konkrétne údajné „nie dodatočné" náklady, ktorých nevyhnutnú existenciu sa žalobcovia usilujú vyvodiť zo znenia bodu 44 oznámenia o vysielaní vo verejnom záujme, nemohli byť nahradené štátom. To v podstate vyjadruje aj Komisia, keď tvrdí, že stanovisko žalobcov predpokladá, že TV2 by bez štátnej pomoci naďalej existovala ako vysielateľ financovaný zo súkromných zdrojov, čo však skutočné skutkové okolnosti vyvracajú.

113 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že právomoc členských štátov vymedziť SVHZ spočívajúcu vo vysielaní extenzívnymi pojmami a kvalitatívne, teda spôsobom zahŕňajúcim šírenie širokého spektra programov, nemožno spochybniť, a to o nič viac ako možnosť týchto členských štátov financovať uvedenú SVHZ zdrojmi z reklamy.

114 V druhom rade je potrebné skúmať, či sa Komisia v prejednávanej veci dopustila nesprávneho posúdenia, keď v napadnutom rozhodnutí uviedla, že vymedzenie SVHZ, ktorou bola poverená TV2 Dánskym kráľovstvom, možno prijať.

115 V odôvodnení č. 84 napadnutého rozhodnutia Komisia konštatovala, že „TV2 má podľa [dánskeho] zákona povinnosť ako verejný poskytovateľ služieb ‚prostredníctvom televízie, rozhlasu a internetu alebo podobne zabezpečiť dánskemu obyvateľstvu širokú ponuku programov a služieb obsahujúcich prinášanie správ, informovanie, vzdelávanie, umenie a zábavu'". V tomto odôvodnení Komisia odkázala na odôvodnenie č. 15 napadnutého rozhodnutia, v ktorom je dánsky zákon citovaný v tom zmysle, že stanovuje, že „[TV2 ako televízia] má ponúkať kvalitu, všestrannosť a rôznorodosť", že

„pri zostavovaní programu treba klásť zásadný dôraz na slobodu informácie a vyjadrovania“ a že „okrem toho treba klásť dôraz na dánsky jazyk a dánsku kultúru“.

116 V odôvodnení č. 85 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že „hoci sú televízne povinnosti TV2 čo do kvality definované pomerne široko…, takáto ‚široká‘ definícia úlohy je v súlade s cieľmi rozhlasu a televízie [s cieľmi oznámenia o vysielaní vo verejnom záujme — *neoficiálny preklad*]“.

117 Súd prvého stupňa sa domnieva, že toto posúdenie Komisie nie je nesprávne. Vymedzenie prijaté dánskymi orgánmi je nesporne extenzívne, keďže je výlučne kvalitatívnej povahy a ponecháva vysielateľovi voľnosť pri vytváraní programovej štruktúry. Nemožno však voči nemu uplatniť výhradu nepresnosti, ktorú uvádzajú žalobcovia. Poverenie TV2 je naopak úplne jasné a presné: ponúknuť celému dánskemu obyvateľstvu rozmanitú televíznu programovú štruktúru s cieľom zabezpečenia kvality, všestrannosti a rôznorodosti.

118 Navyše, keďže žalobcovia chceli touto výhradou nepresnosti namietať proti voľnosti, ktorú dánske orgány poskytli TV2 pri konkrétnom vymedzení jej programovej štruktúry, je nutné konštatovať, že na tom nie je nič nezvyčajné, ba práve naopak, že verejnoprávny vysielateľ disponuje vo vzťahu k politickej moci redakčnou nezávislosťou výberu konkrétnych programov, ale, samozrejme, s výhradou, že rešpektuje kvalitatívne požiadavky, ktoré mu prislúchajú ako prevádzkovateľovi poverenému poskytovaním SVHZ spočívajúcej v televíznom vysielaní. V tomto ohľade UER, vedľajší

účastník konania na podporu návrhov Komisie, správne poukazuje na dôležitosť redakčnej nezávislosti vysielania vo verejnom záujme vo vzťahu k verejným orgánom na účely ochrany slobody prejavu, ktorú článok 11 Charty základných práv Európskej únie prijatej v Nice 7. decembra 2000 (Ú. v. ES C 364, s. 1) a článok 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného 4. novembra 1950 definujú ako slobodu zahŕňajúcu „slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie a myšlienky bez zasahovania orgánov verejnej moci a bez ohľadu na hranice“.

119 Čo sa týka skutočnosti, že Komisia z toho nesprávne vychádzala pri definícii úlohy TV2 vo verejnom záujme, ako je uvedená v zákone o vysielaní v znení platnom v roku 2000, Súd prvého stupňa sa domnieva, že nič nenaznačuje, že toto vymedzenie použité Komisiou v odôvodnení č. 15 napadnutého rozhodnutia, ktoré je v podstate vyvodené zo zákona o vysielaní v jeho úplnom znení č. 203 z 22. marca 2001, nezohľadňuje správne povinnosti služby vo verejnom záujme, ktoré prináležali TV2 aj počas časti vyšetrovaného obdobia predchádzajúcej roku 2000. Toto vymedzenie, ako aj vymedzenie platné predtým (obsiahnuté v zákone o vysielaní v jeho úplnom znení č. 578 z 24. júna 1994) zahŕňajú rovnaké požiadavky, a to „kvalitu, všestrannosť a rôznorodosť“, ktoré sú základnými požiadavkami na vysielanie vo verejnom záujme zverené TV2. Tieto dve vymedzenia majú navyše spoločné aj to, že vyjadrujú, že týmto požiadavkám musí podliehať celé vysielanie TV2.

120 Čo sa týka výhrady žalobcov založenej na tom, že vymedzenie služby TV2 vo verejnom záujme je neprijateľné, lebo sa nelíši od povinností, ktoré uložil komerčným vysielateľom zákon, Komisia v odôvodnení č. 87 napadnutého rozhodnutia tvrdí, že je potrebné rozlišovať medzi podmienkami povolenia, ktoré musí v mene všeobecného záujmu splniť komerčná televízia, a štátnym poverením verejného alebo súkromného podniku úlohou vo všeobecnom záujme. Je zjavné, že TV2 je poverená takouto úlohou

a že jej rámec presahuje podmienky uložené dánskym právom akémukoľvek komerčnému vysielateľovi. Komisia okrem toho uvádza, že spomedzi žalobcov podlieha dánskemu právu výlučne SBS A/S, ktorá sa teda ako jediná môže opierať o toto tvrdenie, keďže SBS Ltd a Viasat vykonávajú svoje činnosti na základe povolení Spojeného kráľovstva, a preto nepodliehajú dánskej právnej úprave.

121 Súd prvého stupňa sa domnieva, že úvahy Komisie sú správne. Hoci SBS A/S, ako akýkoľvek vysielateľ spravujúci sa dánskym právom, musela za to, že jej bolo povolené vysielať, podliehať určitým povinnostiam uloženým vo všeobecnom záujme a pripomenutým v odôvodnení č. 18 napadnutého rozhodnutia, akými sú povinnosť šíriť miestne programy najmenej hodinu denne a šíriť významnú časť programovej štruktúry v dánskom jazyku alebo pre dánsku verejnosť, nemožno tieto povinnosti porovnávať s povinnosťami služby vo verejnom záujme uloženými TV2. Cieľom týchto povinností je to, aby sa celému dánskemu obyvateľstvu poskytla rôznorodá programová štruktúra, spĺňajúca požiadavky kvality, všestrannosti a rôznorodosti. Tieto povinnosti podmieňujú televíznu činnosť TV2 ako celok, a to záväznejším spôsobom, ako to robia minimálne povinnosti stanovené dánskym zákonom na poskytnutie povolenia na vysielanie. Komisia teda v odôvodnení č. 87 napadnutého rozhodnutia oprávnene zamietla tvrdenie žalobcov, ktoré sa v podstate zakladalo na porušení zásady rovnosti zaobchádzania.

122 Čo sa týka tvrdenia založeného na tom, že TV2 sa nemalo priznať postavenie verejnoprávneho kanála z dôvodu, že jej programová štruktúra sa nelíši od programovej štruktúry komerčných kanálov, a že Komisia mala pristúpiť k vykonaniu porovnávacej štúdie jednotlivých programových štruktúr TV2 a komerčných kanálov, je potrebné ho zamietnuť.

123 Prijať toto tvrdenie, a teda na základe porovnávacej analýzy programových štruktúr podmieniť vymedzenie SVHZ spočívajúcej vo vysielaní okruhom programov komerčných vysielateľov, by malo za následok to, že by sa členským štátom bránilo vo výkone ich právomoci na vymedzenie tejto služby vo verejnom záujme. Vymedzenie SVHZ by v konečnom dôsledku záviselo od komerčných vysielateľov a ich rozhodnutí o šírení či nešírení určitých programov. Ako správne zdôrazňuje TV2 A/S, členské štáty by pri vymedzovaní vysielania vo verejnom záujme nemali byť obmedzované činnosťami komerčných televíznych kanálov.

124 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobcovia nepreukázali, že Komisia rozhodla nesprávne, keď uviedla, že extenzívne a kvalitatívne vymedzenie SVHZ spočívajúcej vo vysielaní zabezpečovanej TV2 nebolo zjavne nesprávne, a teda ho možno prijať.

125 Prvý žalobný dôvod žaloby vo veci T-329/04 a druhý žalobný dôvod žaloby vo veci T-336/04 sa preto musia zamietnuť.

126 Súd prvého stupňa sa domnieva, že následne je potrebné skúmať postupne prvý a druhý žalobný dôvod žalôb vo veciach T-309/04 a T-317/04, z ktorých prvý sa zakladá na porušení práv na obranu a druhý na porušení článku 87 ods. 1 ES z dôvodu, že príjmy z koncesionárskych poplatkov, ako aj príjmy z reklamy prevedené TV2 prostredníctvom Fondu TV2, nie sú štátnymi zdrojmi.

O prvom žalobnom dôvode žalôb vo veciach T-309/04 a T-317/04 založenom na porušení práv na obranu

— Tvrdenia účastníkov konania

127 Dánske kráľovstvo a TV2 A/S v podstate tvrdia, že Komisia v napadnutom rozhodnutí zaujala stanovisko k otázkam, ktoré nie sú uvedené v rozhodnutí o začatí konania, že ak by nedošlo k porušeniu týchto práv na obranu, napadnuté rozhodnutie by bolo iné a že rôzne osobitné okolnosti mali Komisiu viesť k tomu, aby bola v rozhodnutí o začatí konania jasnejšia.

128 Po prvé podľa rozhodnutia o začatí konania bolo predmetom konania vo veci formálneho zisťovania preukázať, či údajná nadmerná kompenzácia skutočne slúžila počas skúmaného obdobia ako krížová dotácia k obchodným činnostiam TV2. Rozhodnutie o začatí konania nijako nespomínalo zásadu súkromného investora v trhovom hospodárstve (ďalej len „ZSITH“) ako právne dôležitú skutočnosť. Toto rozhodnutie by sa navyše malo chápať v tom zmysle, že Komisia nemala záujem pristúpiť k osobitnému preskúmaniu rešpektovania ZSITH. Jeho obsah teda neodôvodňoval predloženie odôvodnenej argumentácie k otázke, či ZSITH bola v súvislosti s údajnou nadmernou kompenzáciou rešpektovaná. Komisia sa však napriek tomu v napadnutom rozhodnutí vyjadrila k otázke, či sa Dánske kráľovstvo správalo ako súkromný investor v trhovom hospodárstve.

129 Po druhé sa tvrdí, že Komisia by posudzovala tento spis odlišne, ak by Dánske kráľovstvo mohlo predložiť svoje tvrdenia a relevantnú dokumentáciu. Napadnuté

rozhodnutie by bolo totiž odôvodnené najmä tým, že Dánske kráľovstvo nepredložilo dostatok dôkazov na preukázanie rešpektovania ZSITH.

130 Po tretie Komisia nikdy netvrdila, že by nadmerná kompenzácia nákladov na službu vo verejnom záujme prostredníctvom verejného orgánu bez toho, aby dochádzalo ku krížovým dotáciám, mohla sama osebe predstavovať štátnu pomoc v rozpore so Zmluvou. Nevyplýva to ani z oznámenia o vysielaní vo verejnom záujme, podľa ktorého nadmerná kompenzácia predstavuje problém len vtedy, ak dochádza ku krížovým dotáciám obchodných činností (bod 58 tohto oznámenia) alebo ak existuje iný typ vplyvu na vývoj obchodu spôsobom, ktorý je v rozpore so záujmom Spoločenstva [bod 29 písm. iii)]. Vývoj udalostí predchádzajúci rozhodnutiu o začatí konania viedol Dánske kráľovstvo k tomu, aby sa domnievalo, že nadmerná kompenzácia nebola sama osebe považovaná za problém.

131 TV2 A/S zase poukazuje na to, že okolnosť, či predložila, alebo nepredložila pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania, je vo vzťahu k rešpektovaniu práv na obranu irelevantná. Ako dotknutý účastník konania, ktorý by bol navyše priamo dotknutý negatívnym rozhodnutím, mala zjavný legitímny záujem na tom, aby sa rámec vymedzený v rozhodnutí o začatí konania dodržal.

132 Komisia, vo veci T-309/04 v podstate podporovaná SBS, po prvé pripomína, že rozhodnutie o začatí konania nie je vyčerpávajúcim a podrobným stanoviskom k veci. Rozhodnutie o začatí konania napokon obsahovalo vyčerpávajúci opis otázok spojených jednak s nadmernou kompenzáciou nákladov na službu vo verejnom záujme, ako aj s uplatnením ZSITH. Dánske kráľovstvo navyše samo nevykladalo toto rozhodnutie v tom zmysle, že by sa vyšetrovanie týkalo výlučne krížových dotácií.

133 Čo sa týka TV2 A/S, keďže tento podnik nepredložil pripomienky v rámci konania vo veci formálneho zisťovania, nemožno sa domnievať, že by boli porušené jeho práva na obranu.

134 Po druhé Komisia namieta proti tomu, že by skutočnosti, na ktoré Dánske kráľovstvo vo svojej žalobe odkazuje a ktoré sa týkajú ZSITH, viedli k inému výsledku, ako je výsledok, ku ktorému sa dospelo v napadnutom rozhodnutí.

135 Po tretie, čo sa týka údajných osobitných okolností, Komisia poukazuje na to, že dvojaká úloha dánskych orgánov, jednak verejného orgánu a jednak údajného investora, vyvoláva potrebu rozlišovania vo vzťahu k uplatneniu pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci. Tieto pravidlá sa líšia v závislosti od toho, či sa uplatňujú na štát ako „verejný orgán“, alebo na štát ako investora. Oznámenie o vysielaní obsahuje usmernenia len vo vzťahu ku kompenzácii povinností spojených so službou vo verejnom záujme, nie však vo vzťahu k štátnym investíciám do verejného podniku, ku ktorým dochádza za trhových podmienok. Čo sa týka kompenzácie za službu vo verejnom záujme, vychádza sa z toho, že ide o štátnu pomoc. Komisia však napriek tomu overuje, či sa uplatňuje výnimka stanovená článkom 86 ods. 2 ES. Čo sa týka investorov vo verejných podnikoch, hlavnou úlohou Komisie je posúdiť, či štátnu investíciu možno považovať za investíciu súkromného investora v trhovom hospodárstve.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

136 Podľa ustálenej judikatúry rešpektovanie práv na obranu v akomkoľvek konaní začatom proti určitej osobe, ktoré môže viesť k aktu spôsobujúcemu jej ujmu, predstavuje

základnú zásadu práva Spoločenstva, ktorá musí byť zaručená aj vtedy, ak neexistuje žiadna osobitná úprava (pozri rozsudky Súdneho dvora z 10. júla 1986, Belgicko/Komisia, 234/84, Zb. s. 2263, bod 27; zo 14. februára 1990, Francúzsko/Komisia, C-301/87, Zb. s. I-307, bod 29; z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia, C-142/87, Zb. s. I-959, bod 46, a z 5. októbra 2000, Nemecko/Komisia, C-288/96, Zb. s. I-8237, bod 99 a tam citovanú judikatúru; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. marca 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen/Komisia, T-228/99 a T-233/99, Zb. s. II-435, bod 121). Táto zásada vyžaduje, aby sa osobe, proti ktorej Komisia začala správne konanie, umožnilo v rámci konania účinne sa vyjadriť k pravdivosti a relevantnosti tvrdených okolností a k dokumentom, o ktoré Komisia opiera svoje presvedčenie o existencii porušenia práva Spoločenstva (rozsudok z 10. júla 1986, Belgicko/Komisia, už citovaný, bod 27).

137 Čo sa týka práv podnikov príjemcov štátnej pomoci, je vhodné zdôrazniť, že správne konanie vo veci štátnej pomoci sa vedie len proti dotknutému členskému štátu (rozsudok Súdneho dvora z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, bod 81). Podniky príjemcovia pomoci sú považované iba za dotknuté osoby v tomto konaní (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. marca 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen/Komisia, už citovaný v bode 136 vyššie, bod 122). Z toho vyplýva, že takéto dotknuté osoby, akou je v prejednávanej veci aj TV2 A/S, sa nemôžu dovolávať práva na obranu priznaného osobám, voči ktorým sa vedie konanie, pričom majú len právo zúčastniť sa na správnom konaní v primeranom rozsahu so zreteľom na okolnosti prejednávanej veci [rozsudok Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, už citovaný, bod 83; rozsudky Súdu prvého stupňa z 25 júna 1998, British Airways a i./Komisia, T-371/94 a T-394/94, Zb. s. II-2405, bod 60, a z 31. mája 2006, Kuwait Petroleum (Nederland)/Komisia, T-354/99, Zb. s. II-1475, bod 80].

138 Navyše je potrebné pripomenúť, že podľa článku 6 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), ak Komisia rozhodne o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, rozhodnutie o začatí konania sa môže obmedziť na zhrnutie relevantných skutkových a právnych okolností, uvedenie predbežného ohodnotenia dotknutého štátneho opatrenia s cieľom určiť, či má povahu pomoci,

a vyjadrenie dôvodov, ktoré vedú k pochybnostiam o jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom (rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. októbra 2002, Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, T-269/99, T-271/99 a T-272/99, Zb. s. II-4217, bod 104).

139 Rozhodnutie o začatí konania musí teda umožniť dotknutým osobám efektívne sa zúčastniť na konaní vo veci formálneho zisťovania, v rámci ktorého budú mať možnosť uplatniť svoje tvrdenia. Na tento účel stačí, ak sa dotknuté osoby môžu zoznámiť s úvahami, ktoré viedli Komisiu k predbežnej domnienke, že dotknuté opatrenie by mohlo byť novou pomocou nezlučiteľnou so spoločným trhom (rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. apríla 2002, Government of Gibraltar/Komisia, T-195/01 a T-207/01, Zb. s. II-2309, bod 138, a Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, už citovaný v bode 138 vyššie, bod 105).

140 Nezávisle od otázky, či ZSITH, na ktorú odkazujú Dánske kráľovstvo a TV2 A/S, je v oblasti štátnej pomoci relevantná pre posúdenie štátneho financovania služieb vo verejnom záujme, sa Súd prvého stupňa domnieva, že rozhodnutie o začatí konania nemožno vykladať v tom zmysle, že by mohlo viesť žalobcov k záveru, že nadmerná kompenzácia predstavuje vo vzťahu k zákazu štátnej pomoci problém len v prípade krížových dotácií, a následne k tomu, aby ďalej podrobnejšie nerozvíjali svoju argumentáciu založenú na ZSITH.

141 Naopak, v bode 54 rozhodnutia o začatí konania Komisia, odkazujúc na rozsudok Súdneho dvora z 22. novembra 2001, Ferring (C-53/00, Zb. s. I-9067, bod 27), uvádza, že kvalifikácia financovania, ktoré má za cieľ nahradiť náklady na splnenie povinností vo verejnom záujme, ako štátnej pomoci závisí od otázky, či výška tejto kompenzácie presahuje výšku čistých dodatočných nákladov na splnenie tejto úlohy. Komisia ďalej uvádza, že ak je táto pomoc v primeranom pomere k čistým

nákladom na službu vo verejnom záujme, znamená to, že sa TV2 oproti jej konkurentom neposkytla žiadna skutočná výhoda. Komisia podobné tvrdenia uvádza aj v iných častiach rozhodnutia o začatí konania (pozri body 62, 63, 79 a 83 tohto rozhodnutia).

142 Čo sa týka skutočnosti, že Komisia sa v rozhodnutí o začatí konania domnievala, že jej prináležalo overiť, či ku krížovým dotáciám došlo počas vyšetrovaného obdobia (pozri bod 68 rozhodnutia o začatí konania), nemožno ju vykladať ako tvrdenie Komisie, že ak nedošlo ku krížovým dotáciám, nedošlo ani k štátnej pomoci. Túto domnienku Komisie možno vysvetliť na základe skutočnosti, že z jej strany bolo v rámci *ex post* hodnotenia sporných opatrení normálne klásť si otázku, či tieto opatrenia počas vyšetrovaného obdobia skutočne viedli ku krížovým dotáciám.

143 Navyše a znova bez ohľadu na otázku relevantnosti ZSITH na posúdenie štátneho financovania služby vo verejnom záujme vo vzťahu k pravidlám v oblasti štátnej pomoci z rozhodnutia o začatí konania (bod 71 posledná veta) nemožno vyvodiť, na rozdiel od toho, čo tvrdí Dánske kráľovstvo, že Komisia uviedla, že nemá záujem na preskúmaní rešpektovania ZSITH. V uvedenom bode 71 poslednej vete sa totiž Komisia len uspokojila s vysvetlením tvrdenia dánskych orgánov, podľa ktorého tieto orgány konali ako súkromný investor v trhovom hospodárstve.

144 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Dánske kráľovstvo nesprávne tvrdí, že rozhodnutie o začatí konania ho viedlo k tomu, aby v štádiu konania vo veci formálneho zisťovania detailnejšie nerozoberalo svoje stanovisko založené na ZSITH,

podľa ktorého konalo vo vzťahu k TV2 ako súkromný investor v trhovom hospodárstve. Z týchto dôvodov sa TV2 A/S nesprávne domnieva, že Komisia sa v rámci formálneho konania odklonila od rámca vymedzeného v rozhodnutí o začatí konania.

145 Nakoniec žiadna osobitná okolnosť neukladala Komisii povinnosť, aby bola v rozhodnutí o začatí konania jasnejšia, ako bola. V tomto ohľade a na rozdiel od toho, čo tvrdí Dánske kráľovstvo, z oznámenia o vysielaní vo verejnom záujme nevyplýva, že nadmerná kompenzácia bude predstavovať problém len v prípade, že sa preukáže, že došlo ku krížovým dotáciám.

146 Za týchto podmienok, z ktorých vyplýva, že ani práva Dánskeho kráľovstva na obranu, ani obmedzenejšie práva, ktoré TV2 A/S vyplývajú z jej postavenia dotknutej osoby, neboli porušené, je potrebné tento žalobný dôvod zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode vo veciach T-309/04 a T-317/04 založenom na porušení článku 87 ods. 1 ES, keďže ani príjem z koncesionárskeho poplatku, ani príjmy z reklamy prevedené TV2 prostredníctvom Fondu TV2 nie sú štátnymi zdrojmi

— Tvrdenia účastníkov konania

147 Dánske kráľovstvo a TV2 A/S, ktorú podporuje UER, tvrdia, že údajnú nadmernú kompenzáciu nemožno považovať za štátnu pomoc v rozsahu, v ktorom je financovaná

príjmom z koncesionárskeho poplatku, ako aj príjmami z reklamy, uhrádzanými do roku 1997 prostredníctvom Fondu TV2 (ďalej len „príjmy z reklamy za roky 1995 – 1996“).

148 Čo sa týka koncesionárskeho poplatku, platia ho užívatelia, a teda nedochádza k prevodu štátnych zdrojov. Treba ho považovať za čiastočný príspevok platený týmito užívateľmi za to, že môžu prijímať TV2, ktorý je porovnateľný s poplatkom plateným za príjem káblových kanálov. Skutočnosť, že povinnosť platiť poplatok za to, aby bolo možné prijímať programy TV2, je upravená zákonom, na veci nič nemení.

149 Ani skutočnosť, že koncesionársky poplatok sa vyberá prostredníctvom DR — a že príjem z neho bol až do roku 1997 prevádzaný prostredníctvom Fondu TV2 — nemá nijaký význam. Je to tak výlučne z administratívnych dôvodov.

150 Skutočnosť, že prevod príjmu z koncesionárskeho poplatku v prospech TV2 nie je prevodom štátnych zdrojov či pomocou, ktorú možno pripísať štátu, platí o to viac v prípade prevodu príjmov z reklamy za roky 1995 – 1996.

151 Príjem z koncesionárskeho poplatku ani príjmy z reklamy za roky 1995 – 1996 prevedené TV2 prostredníctvom Fondu TV2 nemožno považovať za príjmy, ktoré sú kontrolované verejnou mocou, keďže dánsky minister kultúry od okamihu stanovenia výšky koncesionárskeho poplatku a prijatia rozhodnutia o rozdelení príjmu z tohto poplatku medzi DR a TV2 stráca kontrolu nad týmito prostriedkami v zmysle možnosti

ich použitia na iné účely. Inak povedané, príjem z poplatku je od tohto okamihu určený na použitie na činnosti DR alebo TV2 v závislosti od jednotlivého prípadu.

152 Komisia, podporovaná vo veci T-309/04 SBS, na úvod poukazuje na to, že je nesporné, že minister kultúry stanovuje výšku poplatku, ktorý sú povinní platiť všetci držitelia rádiového alebo televízneho prijímača v Dánsku. Tento poplatok vyberá DR a zdroje, ktoré sa z neho vytvoria, sa na základe rozhodnutia ministra kultúry rozdelia medzi DR a TV2 podľa dohody o médiách uzavretej s dánskym parlamentom (odôvodnenie č. 22 napadnutého rozhodnutia). Minister kultúry stanovuje predovšetkým vznik a zánik povinnosti platenia koncesionárskeho poplatku, pričom nezaplatený koncesionársky poplatok možno zraziť zo mzdy (odôvodnenie č. 23 napadnutého rozhodnutia). Až do roku 1997 získavala TV2 zdroje prostredníctvom Fondu TV2, právnickej osoby vytvorenej štátom s cieľom poskytovania prostriedkov TV2.

153 Podľa Komisie sa zdroje musia považovať za štátne zdroje, ak sú kontrolované verejnou mocou, a teda k dispozícii vnútroštátnym orgánom. Čo sa týka TV2, časť koncesionárskeho poplatku prináležiaceho tomuto vysielateľovi určuje minister kultúry. Čo sa týka definície štátnych zdrojov, spoločným menovateľom judikatúry je to, že súd Spoločenstva overuje, či zdroje podliehajú štátnej kontrole. Z predchádzajúceho okrem toho vyplýva, že štát dohliada na výber koncesionárskeho poplatku, ako aj na vymáhanie pohľadávok. Povinnosť platenia koncesionárskeho poplatku má každý držiteľ televízneho alebo rádiového prijímača bez ohľadu na to, či prijíma, alebo neprijíma programy DR alebo TV2. Preto sa táto povinnosť líši od iných povinností platenia poplatku, akou je napríklad pripojenie na káblovú televíziu.

154 Komisia zdôrazňuje, že zmluvný vzťah medzi TV2 a jednotlivými osobami platiacimi koncesionársky poplatok neexistuje. Systém koncesionárskeho poplatku preto nie je porovnateľný so situáciou vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Súdneho dvora z 13. marca 2001, PreussenElektra (C-379/98, Zb. s. I-2099).

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

155 Podľa ustálenej judikatúry si označenie za štátnu pomoc vyžaduje, aby boli splnené všetky podmienky uvedené v článku 87 ods. 1 ES (rozsudky Súdneho dvora z 21 marca 1990, Belgicko/Komisia, už citovaný v bode 136 vyššie, bod 25; zo 14. septembra 1994, Španielsko/Komisia, C-278/92 až C-280/92, Zb. s. I-4103, bod 20, a zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, Zb. s. I-4397, bod 68).

156 Zásada zákazu štátnej pomoci upravená článkom 87 ods. 1 ES zahŕňa nasledujúce podmienky. Po prvé musí ísť o intervenciu zo strany štátu alebo zo štátnych prostriedkov. Po druhé táto intervencia musí byť spôsobilá ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Po tretie musí poskytnúť výhodu tomu, v prospech koho bola vykonaná. Po štvrté musí narúšať alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže.

157 Tento žalobný dôvod sa týka prvej z týchto podmienok, podľa ktorej na to, aby sa určité opatrenia mohli kvalifikovať za štátnu pomoc, musia byť jednak uskutočnené priamo alebo nepriamo zo štátnych zdrojov a jednak pripísateľné štátu (rozsudky Súdneho dvora Francúzsko/Komisia, už citovaný v bode 155 vyššie, bod 24; GEMO, už citovaný v bode 102 vyššie, bod 24, a z 15.júla 2004, Pearle a i., C-345/02, Zb. s. I-7139, bod 36).

158 Po prvé, čo sa týka koncesionárskeho poplatku, z napadnutého rozhodnutia vyplýva, pričom to nie je vážnejšie spochybnené, že jeho výšku stanovujú dánske orgány (odôvodnenie č. 22), že povinnosť jeho úhrady nevyplýva zo zmluvného vzťahu medzi TV2 a platiteľom poplatku, ale zo samotnej držby televízneho alebo rádiového prijímača (odôvodnenia č. 22 a 59), že jeho prípadné vymáhanie sa uskutoční podľa

pravidiel týkajúcich sa výberu daní (odôvodnenie č. 23) a nakoniec že časť koncesionárskeho poplatku, ktorá sa má poskytnúť TV2, určujú dánske orgány (odôvodnenie č. 59).

159 Z predchádzajúceho vyplýva, že zdroje pochádzajúce z koncesionárskeho poplatku majú dánske orgány k dispozícii a kontrolujú ich, a preto sú štátnymi zdrojmi.

160 Po druhé, čo sa týka príjmov z reklamy, Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že spochybnenie Dánskeho kráľovstva a TV2 A/S sa týka výlučne príjmov z reklamy za roky 1995 – 1996, keďže počas týchto rokov, na rozdiel od nasledujúceho obdobia, reklamný priestor TV2 nepredávala samotná TV2, ale tretia spoločnosť (TV2 Reklame A/S), pričom príjem z tohto predaja bol prevádzaný TV2 prostredníctvom Fondu TV2 (pozri odôvodnenie č. 24 napadnutého rozhodnutia).

161 Súd prvého stupňa najskôr konštatuje, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nerozlišuje medzi príjmami z reklamy za roky 1995 – 1996 a koncesionárskym poplatkom.

162 Hoci však Komisia výslovne rozlišuje medzi príjmami z reklamy vo všeobecnosti a koncesionárskym poplatkom za televíziu (pozri odôvodnenia č. 10 a 17 napadnutého rozhodnutia) a stručne poukazuje na spôsoby predaja reklamného priestoru TV2 v rokoch 1995 – 1996 (pozri odôvodnenie č. 24 napadnutého rozhodnutia), v praxi zahŕňa príjmy z reklamy za roky 1995 – 1996 do koncesionárskych poplatkov. Suma

4 067,7 milióna DKK, ktorú totiž Komisia v odôvodnení č. 21 napadnutého rozhodnutia kvalifikovala ako „príjmy z koncesionárskeho poplatku“, v skutočnosti zahŕňa príjmy z reklamy za roky 1995 – 1996. To potvrdzuje aj tabuľka 1 uvedená v odôvodnení č. 107 napadnutého rozhodnutia, v ktorej príjmy z reklamy za roky 1995 – 1996 nie sú uvedené v riadku tabuľky nazvanom „Čisté príjmy z reklamy“, ale sú umiestnené v riadku nazvanom „Koncesionársky poplatok/Fond TV2“, a to v celkovej sume 4 067,7 milióna DKK.

163 Súd prvého stupňa okrem toho konštatuje, že toto *de facto* zahrnutie súm príjmov z reklamy za roky 1995 – 1996 do sumy koncesionárskeho poplatku, ktoré *a priori* nič nevysvetľuje vzhľadom na rozdiel v povahe týchto dvoch spôsobov financovania, sprevádza absencia akéhokoľvek odôvodnenia v súvislosti s týmito príjmami z reklamy v časti napadnutého rozhodnutia venovanej kvalifikácii rôznych opatrení prijatých Dánskym kráľovstvom v prospech TV2 ako štátnych zdrojov (odôvodnenia č. 57 až 68).

164 Hoci totiž Komisia v tejto časti napadnutého rozhodnutia skúma otázku, či pri koncesionárskom poplatku (odôvodnenia č. 57 až 60) alebo *ad hoc* prevode uskutočnenom pri likvidácii Fondu TV2 v roku 1997 (odôvodnenie č. 61 druhá veta) došlo k použitiu štátnych zdrojov, nijako nerieši otázku príjmov z reklamy za roky 1995 – 1996.

165 Súd prvého stupňa sa okrem toho domnieva, že čo sa týka *de facto* zahrnutia príjmov z reklamy za roky 1995 – 1996 do koncesionárskeho poplatku, odôvodnenie č. 24 napadnutého rozhodnutia nie je dostatočným odôvodnením. Predovšetkým vzhľadom na rozdiel v povahe príjmov z reklamy a koncesionárskeho poplatku, ale aj na základe skutočnosti, že išlo o predaj nie hocijakého reklamného priestoru, ale reklamného priestoru TV2, a nakoniec na základe skutočnosti, že príjmy z reklamy za roky 1995 – 1996 boli vždy o niečo nižšie ako potreby služby vo verejnom záujme, totiž nemožno vylúčiť, že tieto príjmy z reklamy v skutočnosti hneď získala TV2 a že ich prevod

prostredníctvom Fondu TV2 bol len administratívnym spôsobom, ktorý nezodpovedal skutočnej kontrole, ktorú nad týmito sumami malo Dánske kráľovstvo.

166 Súd prvého stupňa navyše zdôrazňuje, že hoci Komisia v štádiu konania na Súde prvého stupňa z vecnej stránky bráni to, že koncesionársky poplatok má povahu štátneho zdroja a osobitne trvá na neexistencii zmluvného vzťahu, z ktorého by vyplývala úhrada koncesionárskeho poplatku držiteľmi televíznych prijímačov, na druhej strane sa nevyjadruje k osobitnej otázke príjmov z reklamy za roky 1995 – 1996, čím nijako nevyvracia námietky žalobcov založené na výlučne zmluvnom základe týchto príjmov.

167 Z predchádzajúcich odôvodnení vyplýva, že Komisia v napadnutom rozhodnutí porušila svoju povinnosť odôvodnenia v súvislosti so zohľadnením *de facto* príjmov z reklamy za roky 1995 – 1996 ako štátnych zdrojov. Za týchto podmienok je potrebné čiastočne vyhovieť tomuto žalobnému dôvodu, a to v časti týkajúcej sa príjmov z reklamy za roky 1995 – 1996, a následne zrušiť napadnuté rozhodnutie v časti, v ktorej zahŕňa tieto príjmy medzi štátne zdroje.

168 Súd prvého stupňa sa domnieva, že následne je potrebné skúmať výhradu predloženú Dánskym kráľovstvom a TV2 A/S v rámci najmä piateho, šiesteho a siedmeho žalobného dôvodu na zrušenie rozhodnutia vo veciach T-309/04 a T-317/04, ktorá sa v podstate zakladá na tom, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, čo vyplýva zo zjavne nedostatočného preskúmania podmienok, za ktorých bola TV2 vo vyšetrovanom období financovaná Dánskym kráľovstvom, dôsledkom čoho by malo byť to, že Komisia nesprávne dospela k záveru o existencii štátnej pomoci.

O výhrade vo veciach T-309/04 a T-317/04 založenej na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré vyplýva z porušenia povinností preskúmania Komisiou

— Tvrdenia účastníkov konania

169 Dánske kráľovstvo a TV2 A/S tvrdia, že napadnuté rozhodnutie sa zakladá na nedostatočnom odôvodnení, pretože Komisia nepristúpila k serióznemu preskúmaniu otázky, či bola TV2 konkrétne v období rokov 1995 až 2002 financovaná primerane k potrebám služby vo verejnom záujme. Poukazujú na skutočnosti podporujúce stanovisko, podľa ktorého toto financovanie bolo vytvorené a zachovávané počas vyšetrovaného obdobia objektívnym, transparentným a racionálnym spôsobom, s cieľom zachovania jeho primeranosti k potrebám služby vo verejnom záujme.

170 Dánske kráľovstvo takto poukazuje na prípravné práce týkajúce sa zákona z roku 1986 o založení TV2, ako aj na odhad príjmov a výdavkov TV2, ktorý bol uvedený v prílohe k uvedeným prácam.

171 TV2 A/S tvrdí, že výška kompenzácie, ktorú TV2 potrebovala, bola stanovená ministrom kultúry po dohode s finančným výborom dánskeho parlamentu, čiže pod prísnou parlamentnou kontrolou, v rámci dohôd uzatváraných na obdobie štyroch rokov nazývaných dohody o médiách a na základe podrobných hospodárskych analýz. Tieto podrobné hospodárske analýzy uskutočnila v rokoch 1995 a 1999 audítorská kancelária KPMG za pomoci monitorovacej skupiny zloženej z odborníkov, ktorej členmi boli aj konkurenti TV2 (ďalej len „hospodárske analýzy 1995/1999“).

172 Cieľom týchto hospodárskych analýz bolo práve umožniť určiť časť koncesionárskeho poplatku, ktorá by mala pripadnúť TV2 z dôvodu povinností súvisiacich so službou vo verejnom záujme, potreby financovania z toho vyplývajúce a zhodnotenia možností zdrojov tohto vysielateľa pochádzajúcich z televíznej reklamy, ako aj z ostatných príjmov. Výška koncesionárskeho poplatku a podiel pripadajúci TV2 sa navyše stanovili s ohľadom na predpoklad, že výhody poskytnuté štátom najmä vo forme oslobodenia od úrokov a daňového oslobodenia, ako sú uvedené v odôvodnení č. 110 napadnutého rozhodnutia, ostanú zachované.

173 Hospodárske analýzy 1995/1999, ktoré boli uverejnené rovnako ako ročné účtovné závierky TV2, boli priložené k pripomienkam Dánskeho kráľovstva z 24. marca 2003 v rámci vyjadrenia k rozhodnutiu o začatí konania.

174 Dve dohody o médiách týkajúce sa vyšetrovaného obdobia (1995 a 1999) vychádzali práve z týchto podrobných hospodárskych analýz. Predložením týchto hospodárskych analýz v priebehu konania vo veci formálneho zisťovania Dánske kráľovstvo teda Komisii zdokumentovalo finančné výpočty, ktoré stáli počas vyšetrovaného obdobia v pozadí rôznych dohôd o médiách.

175 Dánske kráľovstvo a TV2 A/S odkazujú na vyšetrovanie Rigsrevisionen (Dvor audítorov, Dánsko) v rokoch 1994 – 1995 a jeho odporúčanie dánskej vláde, ktoré sa týkali vytvorenia základného imania TV2 a zmien stanov TV2, ktoré z toho vyplynú. Poukazujú tiež na správu ministra financií z 2. augusta 1995, pripravenú na žiadosť štátnych kontrolórov, ako aj na to, čo následne, konkrétne v roku 1997, urobilo Dánske kráľovstvo, keď zmenilo stanovy TV2 tak, že stanovilo povinnosť vytvorenia základného imania vo výške minimálne 200 miliónov DKK.

176 Vzhľadom na predchádzajúce skutočnosti, z ktorých vyplýva, že financovanie TV2 a vytvorenie jej základného imania počas vyšetrovaného obdobia boli stanovené hospodársky racionálnym spôsobom a primerane potrebám služby vo verejnom záujme, má neexistencia súvisiacej podrobnej analýzy v napadnutom rozhodnutí za následok to, že základy a odôvodnenie tohto rozhodnutia sú nedostatočné.

177 V odpovedi na tvrdenie Komisie, že síce mala tieto informácie, ale domnievala sa, že nepreukazujú, že nadmerná kompenzácia nahromadená v TV2 predstavovala v skutočnosti vytvorenie rezervy, ktorej cieľom bolo umožniť TV2 čeliť potrebám služby vo verejnom záujme a ktorá bola primeraná týmto potrebám**,** Dánske kráľovstvo a TV2 A/S uvádzajú, že určujúcou skutočnosťou je v každom prípade to, že hoci všetky tieto informácie boli v rámci konania vo veci formálneho zisťovania poskytnuté Komisii, Komisia sa k nim v napadnutom rozhodnutí nevyjadrila, a pokiaľ aj áno, tak neúplne a nepresne. Napadnuté rozhodnutie sa zakladá na formálnych úvahách a neobsahuje žiadnu hospodársku analýzu otázky či a do akej miery základné imanie vytvorené v TV2 presahovalo sumu, ktorá bola nevyhnutná na splnenie jej úlohy vo verejnom záujme, prípadne či bolo toto vytvorenie základného imania v rozpore so všeobecným záujmom. Odôvodnenie a základy napadnutého rozhodnutia majú teda zásadné nedostatky.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

178 Po prvé, čo sa týka rozsahu povinnosti odôvodnenia, je potrebné pripomenúť, že odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce zúčastneným osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka uvedenia dôvodov musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné

osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj s ohľadom na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (pozri rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63 a tam citovanú judikatúru).

179 Okrem toho je potrebné poznamenať, že v prípade, ak Komisia disponuje voľnou úvahou s cieľom, aby bola schopná plniť svoje funkcie, rešpektovanie záruk poskytnutých právnym poriadkom Spoločenstva v správnych konaniach má ešte zásadnejšiu dôležitosť. Medzi tieto záruky patrí najmä povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne skúmať všetky relevantné prvky daného prípadu a dostačujúcim spôsobom odôvodniť svoje rozhodnutia (rozsudok Súdneho dvora z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Zb. s. I-5469, bod 14).

180 Okrem toho, hoci Komisia v odôvodnení rozhodnutí, ktoré musí prijať na zabezpečenie uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže, nie je povinná vyjadriť sa k všetkým skutkovým a právnym okolnostiam, ako aj k úvahám, ktoré ju viedli k prijatiu takéhoto rozhodnutia, skutočnosťou zostáva, že v zmysle článku 253 ES je povinná uviesť aspoň skutočnosti a úvahy, ktoré majú základnú dôležitosť v štruktúre jej rozhodnutia, umožňujúce súdu Spoločenstva a dotknutým osobám oboznámiť sa s podmienkami, za ktorých Komisia uplatnila Zmluvu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. septembra 1998, European Night Services a i./Komisia, T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, Zb. s. II-3141, bod 95 a tam citovanú judikatúru).

181 Z judikatúry rovnako vyplýva, že s výnimkou mimoriadnych okolností musí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie v rámci vlastného znenia a nemôže byť formulované po prvýkrát, a to *a posteriori*, pred súdom Spoločenstva (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa z 2. júla 1992, Dansk Pelsdyravlerforening/Komisia, T-61/89, Zb. s. II-1931, bod 131; zo 14. mája 1998, Buchmann/Komisia, T-295/94, Zb. s. II-813, bod 171, a European Night Services a i./Komisia, už citovaný v bode 180 vyššie, bod 95 a tam citovanú judikatúru). Je totiž potrebné pripomenúť, že odôvodnenie v zásade musí byť oznámené dotknutej osobe v rovnakom čase ako rozhodnutie, ktoré jej spôsobuje ujmu. Nedostatok odôvodnenia nemôže byť napravený tým, že sa dotknutá osoba dozvie dôvody rozhodnutia v konaní pred súdom Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 28 júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 463; rozsudky Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1996, Rendo a i./Komisia, T-16/91, Zb. s. II-1827, bod 45, a z 15 júna 2005, Corsica Ferries France/Komisia, T-349/03, Zb. s. II-2197, bod 287).

182 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že súd Spoločenstva je povinný v rámci žaloby o neplatnosť podanej podľa článku 230 ES obmedziť sa na preskúmanie zákonnosti napadnutého aktu. Súdu prvého stupňa preto neprislúcha nahrádzať prípadné chýbajúce odôvodnenie alebo dopĺňať predmetné odôvodnenie Komisie tým, že k nemu pripojí údaje, ktoré nevyplývajú zo samotného napadnutého rozhodnutia, alebo ho takými údajmi nahradí (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 27. januára 1998, Ladbroke Racing/Komisia, T-67/94, Zb. s. II-1, body 147 a 148; z 15. septembra 1998, BFM a EFIM/Komisia, T-126/96 a T-127/96, Zb. s. II-3437, bod 81; z 13. júla 2000, Griesel/Rada, T-157/99, Zb. VS s. I-A-151 a II-699, bod 41, a Corsica Ferries France/Komisia, už citovaný v bode 181 vyššie, bod 58).

183 Po druhé, čo sa týka rozsahu povinnosti preskúmania prislúchajúcej Komisii v rámci kontroly štátnej pomoci, je potrebné pripomenúť, že aj keď členský štát musí na základe povinnosti lojálnej spolupráce stanovenej článkom 10 ES spolupracovať s Komisiou tak,

že jej poskytne informácie, ktoré jej umožnia vyjadriť sa k tomu, či má dotknuté opatrenie povahu štátnej pomoci [v súvislosti s povinnosťou lojálnej spolupráce pozri rozsudky Súdneho dvora z 3. júla 2003, Belgicko/Komisia, C-457/00, Zb. s. I-6931, bod 99, a z 10. mája 2005, Taliansko/Komisia, C-400/99, Zb. s. I-3657, bod 48; rozsudok Kuwait Petroleum (Nederland)/Komisia, už citovaný v bode 137 vyššie, bod 67], a aj keď tomuto členskému štátu prináleží, aby prípadne dokázal, že podmienky uplatnenia článku 86 ods. 2 ES sú splnené (rozsudok Súdneho dvora z 23. októbra 1997, Komisia/Francúzsko, C-159/94, Zb. s. I-5815, bod 94; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. marca 2004, Danske Busvognmænd/Komisia, T-157/01, Zb. s. II-917, bod 96), pravdou tiež ostáva, že Komisia ako taká v záujme správneho uplatnenia základných pravidiel Zmluvy týkajúcich sa štátnej pomoci podlieha povinnosti uskutočniť náležité a nestranné preskúmanie (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 178 vyššie, body 60 až 62; rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. januára 2002, max.mobil/Komisia, T-54/99, Zb. s. II-313, bod 49, prvé dve vety, nevyvrátené rozsudkom Súdneho dvora z 22. februára 2005, Komisia/max.mobil, C-141/02 P, Zb. s. I-1283, a Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen/Komisia, už citovaný v bode 136 vyššie, bod 167) a že táto povinnosť jej ukladá, aby najmä starostlivo preskúmala dôkazy, ktoré jej predložil členský štát.

184 Navyše je potrebné pripomenúť, že zákonnosť aktu Spoločenstva v rámci žaloby o neplatnosť podanej podľa článku 230 ES sa musí posudzovať v závislosti od informácií existujúcich v čase prijatia tohto aktu. Obzvlášť komplexné posúdenia uskutočnené Komisiou môžu byť preskúmané iba na základe informácií, ktorými Komisia disponovala v okamihu ich uskutočnenia (rozsudky Súdneho dvora zo 7. februára 1979, Francúzsko/Komisia, 15/76 a 16/76, Zb. s. 321, bod 7; z 10. júla 1986, Belgicko/Komisia, už citovaný v bode 136 vyššie, bod 16, a z 11. septembra 2003, Belgicko/Komisia, C-197/99 P, Zb. s. I-8461, bod 86; rozsudky Súdu prvého stupňa British Airways a i./Komisia, už citovaný v bode 137 vyššie, bod 81; BFM a EFIM/Komisia, už citovaný v bode 182 vyššie, bod 88, a z 11. mája 2005, Saxonia Edelmetalle a ZEMAG/Komisia, T-111/01 a T-133/01, Zb. s. II-1579, bod 67).

185 V duchu týchto zásad a úvah je potrebné posudzovať aj výhrady Dánskeho kráľovstva a TV2 A/S.

186 V tomto ohľade je potrebné vrátiť sa k časti napadnutého rozhodnutia, ktorá je relevantná vo vzťahu k otázke, či Komisia rešpektovala svoje povinnosti odôvodnenia a náležitého preskúmania v súvislosti so spôsobmi financovania TV2 vo vyšetrovanom období a v súvislosti s primeranosťou tohto financovania k potrebám služby vo verejnom záujme.

187 V opisnej časti napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že TV2 bola založená v roku 1986 ako autonómna nezávislá inštitúcia financovaná z verejných pôžičiek (odôvodnenie č. 11). Upresnila, že TV2 bola financovaná zo zdrojov pochádzajúcich z koncesionárskeho poplatku a príjmami z reklamy (odôvodnenie č. 10 a 17), a spomenula proces stanovovania výšky koncesionárskeho poplatku a jeho rozdelenia medzi DR a TV2 (odôvodnenie č. 22).

188 V časti napadnutého rozhodnutia venovanej právnemu posúdeniu Komisie táto inštitúcia skúmala otázku, či boli v prejednávanej veci rešpektované druhá a štvrtá podmienka spomedzi štyroch podmienok uvedených v bodoch 88 až 93 rozsudku Súdneho dvora z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, Zb. s. I-7747, ďalej len „rozsudok Altmark“, a čo sa týka vyššie uvedených podmienok, „podmienky Altmark“) (odôvodnenie č. 71).

189 Súd prvého stupňa pripomína, že podľa prvej podmienky Altmark „zvýhodnený podnik musí byť skutočne poverený vykonávaním povinností verejnej služby a tieto povinnosti musia byť jasne definované“ (rozsudok Altmark, už citovaný v bode 188 vyššie, bod 89). Podľa druhej podmienky Altmark „parametre, na základe ktorých sa kompenzácia vypočíta, musia byť vopred objektívne a transparentne stanovené, aby sa zabránilo tomu, že kompenzácia bude mať za následok hospodárske zvýhodnenie, ktorým môže byť podnik, ktorému je poskytnuté, zvýhodnený oproti konkurenčným podnikom“ (rozsudok Altmark, už citovaný v bode 188 vyššie, bod 90). Podľa tretej podmienky Altmark „kompenzácia nesmie presahovať to, čo je nevyhnutné na pokrytie všetkých nákladov na vykonávanie povinností verejnej služby alebo ich časti, berúc do úvahy dosiahnuté príjmy a primeraný zisk z plnenia týchto povinností“ (rozsudok Altmark, už citovaný v bode 188 vyššie, bod 92). Nakoniec, podľa štvrtej podmienky Altmark, „keď sa výber podniku, ktorý má byť v konkrétnom prípade poverený vykonávaním povinností verejnej služby, neuskutoční na základe verejného obstarávania umožňu-

júceho vybrať uchádzača spôsobilého poskytnúť tieto služby za čo najnižšiu cenu pre spoločenstvo, musí sa výška potrebnej kompenzácie určiť na základe analýzy nákladov, aké by priemerný, dobre spravovaný podnik, ktorý je primerane vybavený dopravnými prostriedkami, potreboval na to, aby bol schopný vyhovieť požiadavkám verejnej služby, ktoré by boli na tento podnik kladené pri výkone daných povinností, pričom treba vziať do úvahy dosiahnuté príjmy a primeraný zisk z plnenia týchto povinností“ (rozsudok Altmark, už citovaný v bode 188 vyššie, bod 93).

190 V prvom rade, čo sa týka druhej podmienky Altmark, podľa ktorej parametre, na základe ktorých sa kompenzácia vypočíta, musia byť vopred objektívne a transparentne stanovené, Komisia sa domnievala, že nebola splnená. Dôvodom uvedeným v tomto ohľade Komisiou je to, že „v zmluvách s médiami [o médiách — *neoficiálny preklad*] sa kompenzácia stanovuje na obdobie štyroch rokov a kompenzácia sa neposkytuje z verejne prístupného rozpočtu [a neexistuje verejný ročný rozpočet, ktorý by preukazoval spojitosť medzi kompenzáciou a produkciou — *neoficiálny preklad*]“. Komisia navyše ďalej uviedla, že „TV2 okrem toho prijíma rad vysoko nadpriemerných výhod [TV2 má okrem toho určité množstvo netransparentných výhod — *neoficiálny preklad*] (oslobodenie od platenia daní, úrokov atď.)“ (odôvodnenie č. 71 napadnutého rozhodnutia).

191 V druhom rade, čo sa týka štvrtej podmienky Altmark, Komisia uviedla, že „TV2 nebola vybratá ako public service-prevádzkovateľ televízneho vysielania [ako verejnoprávny vysielateľ — *neoficiálny preklad*] na základe výberového konania a neuskutočnila sa ani žiadna analýza, ktorá by dokázala, že výška kompenzácie sa stanovila na základe analýzy výdavkov, aké by priemerný prevádzkovateľ, ktorý s dobrou hospodárnosťou a dostatočnou vybavenosťou výrobnými prostriedkami na vykonávanie uspokojivej služby verejnosti mal na plnenie povinností, pričom by sa zohľadňovali s tým spojené príjmy a primeraný hospodársky zisk pri plnení spomínaných povinností“ (odôvodnenie č. 71 napadnutého rozhodnutia).

192 V časti napadnutého rozhodnutia venovanej preskúmaniu zlučiteľnosti pomoci vzhľadom na článok 86 ods. 2 ES a osobitne vzhľadom na jej primeranosť Komisia v odpovedi na tvrdenie Dánskeho kráľovstva, podľa ktorého vytvorené základné imanie bolo nevyhnutné na vykrytie prípadného kolísania príjmov z reklamy (odôvodnenie č. 112; pozri tiež odôvodnenie č. 111 prvú vetu), „uznáva, že pre prevádzkovateľov môže byť potrebné mať takú rezervu na zabezpečenie toho, aby mohli plniť svoje úlohy služieb verejnosti“ (odôvodnenie č. 113).

193 V každom prípade však Komisia uvádza, že takáto rezerva „sa má… vytvoriť s určitým cieľom, a ten má byť v súlade s pravidlami a i bližšie stanovenými časovými obdobiami, keď sa konštatovaná nadmerná kompenzácia musí vrátiť [sa má… vytvoriť s určitým cieľom a má byť zúčtovaná k určeným dátumom, ku ktorým sa zistená nadmerná kompenzácia musí vrátiť — *neoficiálny preklad*]“. Komisia poznamenáva, že v prejednávanej veci nešlo o vybudovanie takýchto špecifických rezerv, ale naopak, o akumuláciu vlastného kapitálu. Ďalej však uvádza, že „vlastný kapitál možno použiť na akýkoľvek cieľ a nemusí sa použiť na zabezpečenie plnenia úloh služieb verejnosti“ (odôvodnenie č. 113).

194 V odôvodnení č. 114 napadnutého rozhodnutia Komisia v súvislosti s príkladom uvedeným Dánskym kráľovstvom týkajúcim sa roku 1999, teda roku, počas ktorého príjmy TV2 z reklamy významne poklesli, tvrdí, že tento pokles nedonútil TV2 ani len k tomu, aby čerpala zo svojho vytvoreného základného imania.

195 V odôvodnení č. 115 napadnutého rozhodnutia sa Komisia „domnieva, že zisk, ktorý sa nadobudol, nebol nutný na to, aby TV2 mohla fungovať podľa zadaného cieľa“. Okrem toho Komisia ďalej uvádza, že na „vytvorenie ochranného vankúša proti prípadnému poklesu príjmov z reklamy bolo malo byť vytvorenie priehľadnej rezervy a nielen pripustiť, aby si prevádzkovateľ zisk ponechal [vyrovnanie zníženia príjmov z reklamy by bolo vhodné vytvoriť transparentnú rezervu a neumožniť nahromadenie zisku v podniku — *neoficiálny preklad*]“. V dôsledku toho Komisia dospela k záveru, že „prvý argument dánskych úradov [týkajúci sa skutočnosti, že nadmerná kompenzácia je v skutočnosti nevyhnutnou rezervou na zaručenie poskytovania služby vo verejnom záujme] nemôže akceptovať“.

196 Z tohto pripomenutia znenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že stanovisko Komisie sa v podstate zakladá na dvoch tvrdeniach.

197 Po prvé nadmerná kompenzácia zistená v TV2 nie je výsledkom transparentného a premysleného vytvorenia rezervy, ktorého konkrétnym cieľom bolo zaručiť poskytovanie služby vo verejnom záujme bez ohľadu na kolísanie príjmov z reklamy, ale len výsledkom nekontrolovaného nahromadenia kapitálu.

198 Po druhé príklad z roku 1999 odhalil, že TV2 v skutočnosti nikdy nepotrebovala čerpať zo svojich rezerv.

199 Čo sa týka prvého z týchto tvrdení, je nutné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadnu úvahu, ktorá by dokazovala správnosť tohto tvrdenia.

200 Napadnuté rozhodnutie totiž neobsahuje okrem výlučne opisnej zmienky o niekoľkých súčastiach mechanizmu, ktorým Dánske kráľovstvo stanovilo výšku koncesionárskeho poplatku prináležiaceho TV2 v rokoch 1995 až 2002 (pozri odôvodnenie č. 22), žiaden dôvod obsahujúci analýzu tohto mechanizmu a úvah, či už právnych alebo hospodárskych, ktoré viedli k stanoveniu tejto výšky na celé toto obdobie.

201 Je však nutné konštatovať, že vzhľadom jednak na dôležitosť zohľadnenia týchto skutočností pre uplatnenie pravidiel štátnej pomoci na prejednávanú vec a jednak na mieru voľnej úvahy, ktorou Komisia disponuje vo vzťahu k zložitým hospodárskych otázkam, malo odôvodnenie napadnutého rozhodnutia podľa judikatúry citovanej

v bodoch 178 a 179 vyššie obsahovať presné a podrobné posúdenie konkrétnych právnych a hospodárskych podmienok, ktoré viedli k stanoveniu sumy koncesionárskeho poplatku pripadajúceho TV2 počas vyšetrovaného obdobia.

202 Súd prvého stupňa sa rovnako ako Dánske kráľovstvo a TV2 A/S domnieva, že nedostatok odôvodnenia tejto otázky v napadnutom rozhodnutí je porušením základných formálnych náležitostí a následne vedie k zrušeniu tohto rozhodnutia v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 178 až 182 vyššie.

203 Súd prvého stupňa sa ďalej domnieva, že tento nedostatok odôvodnenia možno vysvetliť tým, že táto inštitúcia v rámci konania vo veci formálneho zisťovania seriózne nepreskúmala konkrétne podmienky, ktoré vo vyšetrovanom období viedli k stanoveniu výšky zdrojov z koncesionárskeho poplatku prináležiacich TV2.

204 V štádiu konaní na Súde prvého stupňa Komisia na účely zamietnutia výhrady, podľa ktorej nesplnila svoju povinnosť preskúmania, zdôrazňuje, že „dánske orgány pred konaním vo veci formálneho zisťovania a počas neho predložili nespočetné množstvo dokumentov a vyčerpávajúcich informácií týkajúcich sa tejto veci“, „poskytnuté informácie sa však vyznačovali tým, že dánske orgány sa snažili odôvodniť nahromadenie nadmernej kompenzácie v TV2 informáciami a výpočtami vyhotovenými *a posteriori*“. Dánske kráľovstvo bolo podľa Komisie „neschopné poskytnúť informácie z obdobia, keď došlo k nahromadeniu kapitálu v podniku, ktoré by prípadne mohli odôvodniť vytvorenie základného imania v miere zistenej v prípade TV2“.

205 Tieto tvrdenia sa nachádzajú aj na iných miestach písomných vyjadrení Komisie. Komisia takisto tvrdí, že „dánske orgány nikdy neposkytli informáciu ani nepredložili žiaden dokument *ex ante*, ktoré by sa týkali kapitálových potrieb TV2 v čase vytvorenia základného imania alebo počas obdobia, ktoré bolo predmetom vyšetrovania“, alebo že „všetky informácie z tejto oblasti sa zakladali na úvahách a výpočtoch vyhotovených *a posteriori*“.

206 Komisia v snahe odôvodniť skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí sa nenachádza nijaká hospodárska analýza finančných potrieb TV2 počas vyšetrovaného obdobia, sa ďalej opiera o to, že Dánske kráľovstvo údajne nepredložilo žiadne dôkazy, ktoré by umožňovali predpokladať, že TV2 potrebovala sporný kapitálový vklad.

207 Napriek tomu však ani Komisia, ani vedľajší účastníci konania na podporu Komisie nespochybňujú skutočnosť, že hospodárske analýzy 1995/1999, uskutočnené v rámci a pre potreby procesu stanovenia výšky koncesionárskeho poplatku pripadajúceho TV2 na obdobie štyroch rokov (pozri body 171 až 174 vyššie), boli Komisii predložené. Tieto analýzy sú okrem toho uvedené v pripomienkach Dánskeho kráľovstva z 24. marca 2003, v rámci vyjadrenia k rozhodnutiu o začatí konania, a sú pripojené ako prílohy k uvedeným pripomienkam.

208 Takéto opomenutie informácií Komisiou v štádiu prijatia napadnutého rozhodnutia, ktoré o nich vôbec nehovorí ani ich nevyvracia, potvrdzuje, že Komisia v rámci konania vo veci formálneho zisťovania seriózne nepreskúmala údaje, ktoré jej boli v tom čase predložené v súvislosti s financovaním TV2 v období rokov 1995 – 2002.

209 Súd prvého stupňa pri tejto príležitosti zdôrazňuje, že jediné hospodárske analýzy, na ktoré Komisia v štádiu konania pred ním odkazuje vo svojich písomnostiach, sú iné analýzy ako hospodárske analýzy 1995/1999, konkrétne analýzy týkajúce sa zvýšenia základného imania TV2 A/S v roku 2003, keď došlo k jeho vytvoreniu, alebo jeho zvýšenia v roku 2004, čiže analýzy, ktoré skutočne neboli vyhotovené *ex ante*.

210 Komisia sa teda na Súde prvého stupňa nevyjadrila k výhrade založenej na opomenutí hospodárskych analýz 1995/1999 v štádiu konania vo veci formálneho zisťovania. Naopak, prostredníctvom svojej — neoprávnenej — výčitky voči Dánskemu kráľovstvu skôr pripúšťa, že jej neposlalo dôkazy o posúdení *ex ante* (pozri bod 204 vyššie), že spis seriózne nepreskúmala.

211 Čo sa týka vedľajších účastníkov konania na podporu Komisie, ktorí, ako sa už uviedlo, nijako nenamietajú proti existencii a predloženiu týchto analýz Komisii, ani tí sa k uvedenej výhrade nevyjadrili.

212 SBS navyše tvrdí, že hospodárske analýzy 1995/1999 sú „starými štúdiami trhu“, čo v konečnom dôsledku zdôrazňuje, do akej miery sú tieto analýzy, skutočne pochádzajúce z vyšetrovaného obdobia, relevantné *ratione temporis*, ale aj *ratione materiae* pre posúdenie Komisie. Súd prvého stupňa v každom prípade uvádza, že keďže existencia hospodárskych analýz 1995/1999, ako aj ich predmet sú nespornými skutočnosťami v rámci sporu, akákoľvek kritika vecnej stránky týchto analýz sa musí zamietnuť ako neúčinná. Podľa judikatúry pripomenutej v bode 182 vyššie totiž Súdu prvého stupňa v rámci jeho preskúmania zákonnosti neprináleží, aby nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zakrýval tým, že nahradí Komisiu pri posúdení, ktoré mala uskutočniť v štádiu konania vo veci formálneho zisťovania.

213 Hoci Komisia neodpovedá na výhradu založenú na jej opomenutí hospodárskych analýz 1995/1999, Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že uvádza skutočnosť, že TV2 A/S sa nezúčastnila na konaní vo veci formálneho zisťovania. Súd prvého stupňa napriek tomu konštatuje, že tieto tvrdenia neobsahujú žiadnu námietku proti právu TV2 A/S podať v štádiu konania o žalobe výhradu založenú na porušení povinnosti preskúmania okrem iného v súvislosti s hospodárskymi analýzami 1995/1999.

214 V každom prípade, ak by sa aj predpokladalo, že Komisia chcela svojimi tvrdeniami uviesť svoju domnienku, že TV2 A/S sa nemôže vo svojej žalobe odvolávať na nedostatočné preskúmanie najmä hospodárskych analýz 1995/1999, táto prípadná domnienka by bola jednak neúčinná a jednak nedôvodná, a to z nasledujúcich dôvodov.

215 Čo sa týka neúčinnosti tejto prípadnej domnienky, je potrebné pripomenúť, že chýbajúce alebo nedostatočné odôvodnenie spadá pod porušenie podstatných formálnych náležitostí v zmysle článku 230 ES a predstavuje žalobný dôvod verejného poriadku, ktorý musí zohľadniť súd Spoločenstva *ex offo* (rozsudky Súdu prvého stupňa z 29. septembra 2005, Napoli Buzzanca/Komisia, T-218/02, Zb. VS s. I-A-267 a II-1221, bod 55, a z 22. júna 2005, CIS/Komisia, T-102/03, Zb. s. II-2357, bod 46). Súd prvého stupňa po tom, čo konštatoval — navyše v odpovedi na výslovnú výhradu žalobcov — nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v súvislosti s podmienkami, za ktorých sa počas vyšetrovaného obdobia stanovila výška koncesionárskeho poplatku pripadajúceho TV2, kvôli úplnosti poznamenáva, že táto nedostatočnosť je spôsobená tým, že Komisia porušila svoju povinnosť preskúmania (pozri body 202 a 203 vyššie).

216 Čo sa týka nedôvodnosti tejto prípadnej domnienky, Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že TV2 A/S sa nijako neodvoláva na nové skutkové okolnosti, o ktorých by Komisia v priebehu konania vo veci formálneho zisťovania nevedela. Naopak, TV2 A/S sa obmedzuje na to, že Komisii vytýka, že nepreskúmala dôkazy, ktoré jej v priebehu formálneho konania predložil účastník konania, ktorý tvrdil, že financovanie TV2 bolo

počas vyšetrovaného obdobia nevyhnutné a primerané potrebám služby vo verejnom záujme (pozri odôvodnenia č. 111 a 112 napadnutého rozhodnutia). Hoci teda TV2 A/S nebola účastníkom konania vo veci formálneho zisťovania, nemožno jej zakázať, aby Súdu prvého stupňa predložila právne tvrdenie založené na absencii preskúmania týchto dôkazov (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. októbra 1999, Kneissl Dachstein/Komisia, T-110/97, Zb. s. II-2881, bod 102 a tam citovanú judikatúru; zo 16. septembra 2004, Valmont/Komisia, T-274/01, Zb. s. II-3145, bod 102; Saxonia Edelmetalle a ZEMAG/Komisia, už citovaný v bode 184 vyššie, bod 68, a z 23. novembra 2006, Ter Lembeek/Komisia, T-217/02, Zb. s. II-4483, body 84 až 85 a 93).

217 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Komisia tým, že nepreskúmala dôkazy, ktoré boli priamo relevantné vo vzťahu k otázke, či dotknuté opatrenia sú, alebo nie sú štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES, porušila svoju povinnosť preskúmania, pričom toto porušenie vysvetľuje nedostatočnosť odôvodnenia konštatovanú v bode 202 vyššie.

218 Čo sa týka domnienky, ktorá je taktiež obsiahnutá v prvom tvrdení Komisie, podľa ktorej nebola úroveň vytvorených rezerv pravidelne kontrolovaná dánskymi orgánmi, je nutné konštatovať, že okrem toho, že ide o nepodloženú domnienku, proti ktorej Dánske kráľovstvo vo formálnom konaní výslovne namietalo (pozri odôvodnenie č. 48 druhú vetu napadnutého rozhodnutia), napadnuté rozhodnutie samotné obsahuje niekoľko údajov, ktoré ju oslabujú.

219 Z napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že TV2 musela do roku 2002 predkladať rozpočty a účtovné závierky týkajúce sa služby vo verejnom záujme (odôvodnenie č. 96). Okrem toho počas celého vyšetrovaného obdobia Rigsrevisionen vykonával administratívnu a finančnú kontrolu účtovníctva TV2 (odôvodnenie č. 97). V tomto

ohľade okolnosť uvedená Komisiou v tom istom odôvodnení, že samotný Rigsrevisionen nemal „právomoc zabrániť nadmernej kompenzácii“, nie je sama osebe významná, keďže ide o kontrolný orgán, a neumožňuje dospieť k záveru, že nedochádzalo ku kontrole zo strany dánskych orgánov.

220 Komisia v každom prípade však nemôže vychádzať z údajne nedostatočnej kontroly, aby mohla nariadiť vymáhanie všetkých súm, o ktorých Dánske kráľovstvo tvrdí, že predstavujú rezervu nevyhnutnú na poskytovanie služby vo verejnom záujme, pokiaľ seriózne preskúmanie všetkých právnych a hospodárskych podmienok, ktoré viedli k vytvoreniu tejto rezervy počas vyšetrovaného obdobia, bolo nepochybne možné vzhľadom na informácie, ktorými disponovala Komisia, a pokiaľ bez takéhoto preskúmania nebolo možné právoplatne sa vyjadriť k otázke, či táto rezerva bola celá, alebo len v časti nevyhnutná na poskytovanie služby vo verejnom záujme.

221 Z tých istých dôvodov sa odkazy Komisie na požiadavku „špecifickej“ (odôvodnenie č. 113 napadnutého rozhodnutia) alebo „transparentnej“ (odôvodnenie č. 115 napadnutého rozhodnutia) rezervy zdajú byť, a to konkrétne vzhľadom na to, že Komisia seriózne nepreskúmala konkrétne podmienky, ktoré viedli k stanoveniu výšky koncesionárskeho poplatku pripadajúceho TV2 počas vyšetrovaného obdobia, odkazmi na výlučne formálnu požiadavku, ktorá neodôvodňuje vymáhanie nariadené v napadnutom rozhodnutí.

222 Čo sa týka druhého tvrdenia Komisie (bod 198 vyššie), podľa ktorého príklad z roku 1999 odhalil, že TV2 v skutočnosti nikdy nepotrebovala čerpať zo svojich rezerv, toto tvrdenie v duchu predchádzajúcich úvah nijako nepreukazuje existenciu štátnej pomoci.

223 Skutočnosť, že TV2 v roku 1999 nečerpala zo svojich rezerv, nemôže totiž viesť k záveru, že táto rezerva sa musí považovať za neprimeranú vo vzťahu k potrebám služby vo verejnom záujme. Zo samotnej povahy rezervy vytvorenej na účely odvrátenia rizík totiž vyplýva, že sa nevyhnutne nemusí použiť. Preto skutočnosť, že Komisia *a posteriori* vyvodila z nepoužitia tejto rezervy záver, že bola neodôvodnená, sa zdá byť v rozpore s tým, že tá istá inštitúcia pripustila možnosť vytvorenia a zachovávania takejto rezervy s cieľom zaručiť poskytovanie služby vo verejnom záujme. Na to, aby Komisia mohla v konečnom dôsledku účinne rozhodnúť o primeranosti či neprimeranosti rezerv vytvorených v TV2, jej prináležalo, aby preskúmala dôvodnosť úvah, najmä hospodárskych, z ktorých Dánske kráľovstvo vychádzalo pri stanovení výšky koncesionárskeho poplatku pripadajúceho TV2 v období rokov 1995 až 2002.

224 Súd prvého stupňa ďalej zdôrazňuje, že absencia seriózneho a podrobného preskúmania podmienok financovania TV2 počas vyšetrovaného obdobia v napadnutom rozhodnutí sa odzrkadľuje v kategorickosti tvrdení Komisie obsiahnutých v odôvodnení č. 71 napadnutého rozhodnutia.

225 Po prvé, čo sa týka zdôvodnenia odôvodnenia č. 71 napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa druhej podmienky Altmark, Súd prvého stupňa poznamenáva, že odkaz na skutočnosť, že „v zmluvách s médiami [zmluvách o médiách — *neoficiálny preklad*] sa kompenzácia stanovuje na obdobie štyroch rokov“, ktorý je výlučne opisným odkazom, pričom by však mal odôvodňovať tvrdenie, podľa ktorého parametre kompenzácie neboli stanovené vopred objektívnym a transparentným spôsobom, sa zdá byť nezmyselný. Súd prvého stupňa totiž bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom chcel nahrádzať Komisiu pri výkone jej právomocí, ktoré jej prináležia na základe kontroly štátnej pomoci, môže len konštatovať, že spôsoby stanovenia koncesionárskeho poplatku pripadajúceho TV2 prostredníctvom zmlúv o médiách za podmienok pripomenutých v bodoch 171 až 174 vyššie, ktoré nie sú nijako spochybnené, mohli byť skôr vnímané, prinajmenšom v počiatočnej analýze, ako indície objektivity a transparentnosti.

226 Čo sa týka tvrdení uvedených v odôvodnení č. 71 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorých „kompenzácia sa neposkytuje z verejne prístupného rozpočtu [a neexistuje verejný ročný rozpočet, ktorý by preukazoval spojitosť medzi kompenzáciou a produkciou, — *neoficiálny preklad*]“ alebo podľa ktorých „TV2 okrem toho prijíma rad vysoko nadpriemerných výhod [TV2 má okrem toho určité množstvo netransparentných výhod — *neoficiálny preklad*] (oslobodenie od platenia daní, úrokov atď.)“, je nutné konštatovať, že tu ide opätovne a bez toho, aby bolo dotknuté podrobné posúdenie, ktorého uskutočnenie bude Komisii prípadne prináležať, o tvrdenia, ktoré sú na prvý pohľad vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci neprimerané, či dokonca nesprávne.

227 Čo sa totiž týka najskôr neexistencie ročného rozpočtu, ktorý by preukazoval spojitosť medzi kompenzáciou a produkciou, Súd prvého stupňa poukazuje na to, že druhá podmienka Altmark neukladá takúto formálnu požiadavku. Táto podmienka totiž ponecháva členským štátom možnosť výberu praktických spôsobov na zaručenie jej rešpektovania. Preto skutočnosť, že Komisia sa formálne odvolávala na neexistenciu „rozpočtu, ktorý by preukazoval spojitosť medzi kompenzáciou a produkciou“, napriek tomu, že spôsoby stanovenia koncesionárskeho poplatku pripadajúceho TV2, ktoré sú pripomenuté v bodoch 171 až 174 vyššie — a ktoré bolo potrebné presne skúmať v rámci overovania splnenia druhej podmienky Altmark —, nie sú v napadnutom rozhodnutí predmetom žiadnej serióznej analýzy, sa zdá byť odôvodnením, ktoré je v skutočnosti umelé.

228 Súd prvého stupňa navyše môže len uviesť, opätovne bez toho, aby zasiahol do právomocí Komisie v oblasti štátnej pomoci, že nemožno vylúčiť, že vyššie uvedené spôsoby stanovenia výšky koncesionárskeho poplatku pripadajúceho TV2 by mohli byť objektívne a transparentné, najmä pokiaľ zahŕňali účasť dánskeho parlamentu, opierali sa o hospodárske analýzy vyhotovené audítorskou kanceláriou za pomoci monitorovacej skupiny zloženej z odborníkov, v ktorej mali svoje zastúpenie aj konkurenti TV2, a pokiaľ tieto analýzy boli rovnako ako účtovné závierky TV2 uverejnené. Nemožno preto vylúčiť, že seriózna analýza týchto spôsobov by prípadne mohla viesť k záveru, že Dánske kráľovstvo ešte predtým, ako Súdny dvor formuloval podmienky Altmark, v podstate zabezpečilo rešpektovanie druhej z týchto podmienok.

229 Čo sa týka tvrdenia, podľa ktorého „určité množstvo… výhod je netransparentných (oslobodenie od platenia daní, úrokov atď.)“, Súd prvého stupňa môže len uviesť, že výška koncesionárskeho poplatku pripadajúca TV2 bola podľa žalobcov bez toho, aby to bolo spochybnené, vypočítaná práve s ohľadom na zachovanie týchto ďalších štátnych opatrení v prospech tohto vysielateľa. Niet preto dôvodu domnievať sa, prinajmenšom nie pri prvej analýze a vzhľadom na opis stanovenia výšky koncesionárskeho poplatku pripadajúceho TV2, ktorý poskytli žalobcovia, že existencia a množstvo týchto ďalších štátnych opatrení, nevyhnutne zohľadnených v procese stanovovania koncesionárskeho poplatku, boli zatajené.

230 Z predchádzajúceho vyplýva, že tvrdenia obsiahnuté v odôvodnení č. 71 napadnutého rozhodnutia týkajúce sa druhej podmienky Altmark, ktoré sa v napadnutom rozhodnutí neopierajú o serióznu analýzu konkrétnych právnych a hospodárskych podmienok, s ohľadom na ktoré bola určená výška koncesionárskeho poplatku pripadajúca TV2, nevyvracajú uvedené presvedčenie.

231 Po druhé, čo sa týka zdôvodnenia poslednej vety odôvodnenia č. 71 napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa štvrtej podmienky Altmark, Súd prvého stupňa uvádza, že napriek trochu nejednoznačnému zneniu tohto odôvodnenia, ktoré doslovne uvádza, že „sa neuskutočnila… žiadna analýza, ktorá by“ v prejednávanej veci „dokázala, že… výška kompenzácie stanovená [Dánskym kráľovstvom] na základe [týmto štátom uskutočnenej] analýzy výdavkov, aké by mal priemerný prevádzkovateľ… s dobrou hospodárnosťou a dostatočnou vybavenosťou…“, chcela ním Komisia vyjadriť to, že Dánske kráľovstvo nerešpektovalo štvrtú podmienku Altmark.

232 Takéto odôvodnenie, ktoré sa v konečnom dôsledku obmedzuje na priame prebratie štvrtej podmienky Altmark, by mohlo prípadne stačiť len vtedy, ak by bolo nesporné, že Dánske kráľovstvo nevytvorilo nijaký mechanizmus, ktorého praktickým účinkom by bolo zabezpečenie rešpektovania štvrtej podmienky Altmark, alebo ak by Komisia preukázala, že analýza uskutočnená týmto členským štátom bola zjavne nedostatočná alebo neprimeraná na účely zaručenia rešpektovania tejto podmienky. Takéto okolnosti

sa však v prejednávanej veci nepreukázali. Práve naopak, vzhľadom na proces stanovovania výšky koncesionárskeho poplatku pripadajúceho TV2 v rokoch 1995 až 2002 zavedený Dánskym kráľovstvom, čo je proces, ktorý podľa opisu pripomenutého v bodoch 171 až 174 vyššie, ktorý nebol spochybnený, zahŕňal okrem iného hospodárske analýzy, na ktorých príprave sa podieľali konkurenti TV2, nemožno vylúčiť, že seriózne preskúmanie všetkých podmienok, ktoré viedli k stanoveniu výšky koncesionárskeho poplatku pripadajúceho TV2 počas vyšetrovaného obdobia, teda preskúmanie, ktoré mala uskutočniť Komisia, mohlo viesť k záveru, že Dánske kráľovstvo v podstate dohliadlo, ešte predtým, ako Súdny dvor definoval podmienky Altmark, na rešpektovanie štvrtej z týchto podmienok.

233 Z toho vyplýva, že zdôvodnenie poslednej vety odôvodnenia č. 71 napadnutého rozhodnutia sa zdá byť v skutočnosti úplne formálne vzhľadom na zistenie, uvedené v bode 203 a nasl. vyššie a pripomenuté v bode 230 vyššie, podľa ktorého Komisia v konaní vo veci formálneho zisťovania nepristúpila k serióznemu preskúmaniu konkrétnych podmienok, ktoré viedli počas vyšetrovaného obdobia k stanoveniu výšky koncesionárskeho poplatku pripadajúceho TV2 Dánskym kráľovstvom.

234 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy, z ktorých vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, čo je spôsobené tým, že Komisia porušila svoju povinnosť preskúmania otázok, ktoré boli priamo relevantné pre rozhodnutie o existencii štátnej pomoci, je potrebné bez nutnosti skúmania ostatných žalobných dôvodov žalôb vo veciach T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04 napadnuté rozhodnutie zrušiť.

O trovách

O trovách vo veciach T-309/04 a T-317/04

235 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala úspech vo veciach T-309/04 a T-317/04, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania žalobcov v týchto veciach v súlade s ich návrhom.

236 Podľa článku 87 ods. 5 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý zobral svoj návrh späť, je povinný nahradiť trovy konania, ak to v tomto zmysle navrhol ďalší účastník konania vo svojich pripomienkach k späťvzatiu návrhu. Keďže žalobcovia vzali späť svoje návrhy na nariadenie predbežného opatrenia vo veciach T-309/04 R a T-317/04 R a Komisia nenavrhla zaviazať ich na náhradu trov konania v týchto veciach, každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania vo veciach týkajúcich sa predbežného opatrenia.

237 Keďže UER, vedľajší účastník na podporu návrhov TV2 A/S vo veci T-309/04, nepodala v súvislosti s trovami konania žiaden návrh, znáša svoje vlastné trovy konania.

238 SBS a Viasat, vedľajší účastníci na podporu návrhov Komisie vo veci T-309/04, znášajú vlastné trovy konania.

O trovách vo veciach T-329/04 a T-336/04

239 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Okrem toho podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania, alebo z výnimočných dôvodov.

240 Viasat a SBS, žalobcovia, ale aj vedľajší účastníci vzájomne sa podporujúci vo veciach T-329/04 a T-336/04, nemali úspech vo svojich jednotlivých dôvodoch na zrušenie týkajúcich sa kvalifikácie služby TV2 vo verejnom záujme ako SVHZ. Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že vzhľadom na zrušenie napadnutého rozhodnutia v rámci konaní T-309/04 a T-317/04 nebolo potrebné skúmať ostatné dôvody na zrušenie predložené týmito žalobcami.

241 Súd prvého stupňa za týchto podmienok rozhoduje, že spoločnosti Viasat a SBS znášajú každá svoje vlastné trovy, ktoré im vznikli jednak ako žalobcom a jednak ako vedľajším účastníkom vo veciach T-329/04 a T-336/04, a tiež prvá z nich jednu desatinu trov konania Komisie vo veci T-329/04 a druhá z nich jednu desatinu trov konania Komisie vo veci T-336/04.

242 Z týchto istých dôvodov Viasat znáša jednu desatinu trov vynaložených TV2 A/S, Dánskym kráľovstvom a UER, ako vedľajšími účastníkmi konania na podporu návrhov Komisie vo veci T-329/04, a SBS znáša jednu desatinu nákladov vynaložených tými istými vedľajšími účastníkmi konania na podporu návrhov Komisie vo veci T-336/04.

243 Komisia, ako aj TV2 A/S, Dánske kráľovstvo a UER, vedľajší účastníci konania na podporu návrhov tejto inštitúcie vo veciach T-329/04 a T-336/04, znášajú, každý z nich, deväť desatín svojich vlastných trov vo veciach T-329/04 a T-336/04.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Veci T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04 sa spájajú na účely vyhlásenia rozsudku.**

2. **Rozhodnutie Komisie 2006/217/ES z 19. mája 2004 o opatreniach Dánska v prospech TV 2/Danmark sa zrušuje.**

3. **TV 2/Danmark A/S, Dánske kráľovstvo a Komisia znášajú každý svoje vlastné trovy vo veciach T-309/04 R a T-317/04 R.**

4. **Komisia znáša svoje vlastné trovy konania vo veciach T-309/04 a T-317/04 a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené v týchto veciach TV 2/Danmark A/S a Dánskym kráľovstvom.**

5. **Union européenne de radio-télévision (UER), SBS TV A/S, SBS Danish Television Ltd a Viasat Broadcasting UK Ltd znášajú každý svoje vlastné trovy konania vo veci T-309/04.**

6. **SBS TV, SBS Danish Television a Viasat Broadcasting UK znášajú každý svoje vlastné trovy konania, ktoré im vznikli jednak ako účastníkom konania a jednak ako vedľajším účastníkom konania, vo veciach T-329/04 a T-336/04.**

7. **Viasat Broadcasting UK znáša jednu desatinu trov konania vynaložených Komisiou, TV 2/Danmark A/S, Dánskym kráľovstvom a UER vo veci T-329/04.**

8. **SBS TV a SBS Danish Television znášajú jednu desatinu trov konania vynaložených Komisiou, TV 2/Danmark A/S, Dánskym kráľovstvom a UER vo veci T-336/04.**

9. Komisia, TV 2/Danmark A/S, Dánske kráľovstvo a UER znášajú každý deväť desatín svojich vlastných trov konania vo veciach T-329/04 a T-336/04.

Vilaras Martins Ribeiro Jürimäe

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. októbra 2008.

Tajomník Predseda komory

E. Coulon M. Vilaras

Obsah

Právny rámec . . . . . II - 2942

Skutkové okolnosti vedúce k sporom . . . . . II - 2945

Konanie . . . . . II - 2950

Veci T-309/04 a T-317/04 . . . . . II - 2950

Vec T-329/04 . . . . . II - 2952

Vec T-336/04 . . . . . II - 2953

Návrhy účastníkov konania . . . . . II - 2955

Právny stav . . . . . II - 2957

O prípustnosti žalôb vo veciach T-309/04 a T-317/04 . . . . . II - 2957

O veci samej . . . . . II- 2963

O prvom žalobnom dôvode žaloby vo veci T-329/04 a druhom žalobnom dôvode žaloby vo veci T-336/04 založených na nesprávnej kvalifikácii úlohy TV2 vo verejnom záujme ako SVHZ v rámci napadnutého rozhodnutia . . . . . II - 2965

— Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2965

— Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2969

O prvom žalobnom dôvode žalôb vo veciach T-309/04 a T-317/04 založenom na porušení práv na obranu . . . . . II - 2978

— Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2978

— Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2980

O druhom žalobnom dôvode vo veciach T-309/04 a T-317/04 založenom na porušení článku 87 ods. 1 ES, keďže ani príjem z koncesionárskeho poplatku, ani príjmy z reklamy prevedené TV2 prostredníctvom Fondu TV2 nie sú štátnymi zdrojmi . . . . . II - 2984

— Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2984

— Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2987

O výhrade vo veciach T-309/04 a T-317/04 založenej na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré vyplýva z porušenia povinností preskúmania Komisiou . . . . . II - 2991

— Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 2991

— Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 2993

O trovách . . . . . II - 3011

O trovách vo veciach T-309/04 a T-317/04 . . . . . II - 3011

O trovách vo veciach T-329/04 a T-336/04 . . . . . II - 3012